அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாய் காடென்றா ரக்காட்டுட்
டுடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரோ;

இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலைதீர்ந்த வுலவையாற்
றுன்புறூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு
ளன்புகொண் மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரோ;

கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலாற்
றுன்னரூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு
ளின்னிழ லின்மையான் வருந்திய மடப்பிணைக்குத் [ரோ
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தன

எனவாங்கு,

இனைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே.

இது தலைவி மூன்றன்பகுதி தலைவன்கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிகின்ற காலத்துக் காடு கடியவாயினும இவ்வகைப்பட்டனவும் உளவென்று கூறினார், அவை காண்டலின் வருவரெனத் தோழிக்குக் கூறி அதற்கு நிமித்தமுங் கூறி ஆற்றுவித்தது.

மூன்றன்பகுதி கூறுதலாவது அறத்தினாற் பொருளாக்கி அப்பொருளாற் காமம் நுகர்வேனென்றலாம். உடைமையது உயர்ச்சி கூறிப் பிரிந்தானெனக் கிளவி கூறிற் பொருள்வயிற் பிரிதலின்றாம், அது பொருள்வயிற்பிரிவை விலக்குமென்றலின்.

(இ - ள்.) அரிதாய * * * களித்தலும்—எ - து, தம்மை அருள்பண்ணிவந்த அந்தணர் தாபதர் முதலியோருக்குப் பெறுதற்கரிதாய அறஞ்செய்தலைப் பொருந்தி வேண்டுவன கொடுத்தலும் ; எ - று.

இஃது அருளென்னும் மெய்ப்பாடு.

பெரிதாய * * * தெறுதலும்—எ - து, பெரிதாய பகைகளை யெல்லாம் வென்று அச்செருக்கினாற் றம்மை வழிபடாதாரை அழித்தலும்; எ - று.

காதலிற் பிரிவமர் புணர்ச்சியுந் தருமென—எ - து, முற்பிறப்பில் இருவர்க்கும் உண்டான காதலினாலே இப்பிறப்பில் மனம்பொருந்துதல் அமர்ந்தகூட்டத்தினையுந் தருமென்று நமக்கு கூறி ; எ - று.

*"இன்புறு பொழுதினு மெல்லாங் கிழவன் - வன்புறுத் தல்லது சேற லில்லை" என்பதனாற் றலைவன் வற்புறுத்திச் செல்கின்றமை இதனாற் பெற்றாம்.

பிரிவெண்ணிப் * * * சேயிணி—எ - து, பொருள்வயிற்பிரிவை நன்றென்றெண்ணிப் போன நம்முடைய காதலர் வருவர்போலே இருந்தது ; விளங்குகின்ற பூணினையுடையாய் யான் அவர் வரவினைத் துணிவல் ; இப்பொழுது அதற்குக் காரணங் கேள் ; எ - று.

பொருள் அளித்தலுந் தெறுதலும் புணர்ச்சியுந் தருமென எண்ணிச்சென்ற காதலரென்க. இதனாற் போந்த பொருள் அருளியோர்க்கு அளித்த அறத்தினைப் பேணுதல் அழித்துப் பொருளைத்தேடி அப்பொருளாற் புணர்ச்சியுற்றுவேனென மூன்றற்பகுதிகூறினாயிற்று.

இது தரவு.

அடிதாங்கும் * * * முளைத்தனரோ—எ - து, பொன்னாற் செய்த கனவிய குழையினையுடையாய் காடுகள் நெருப்புப் போன்ற வெம்மையாலே அடிபொறுக்கும் அளவின்றிக் கடியவாயிருக்குமென்று சொன்னார் ; சொல்லிய காட்டகத்தே களிறு, துடிபோலும் அடியையுடைய யானைக்கன்றுகள் இழிந்து தாயுந் தந்தையும் உண்ணவேண்டுமென்று கருதாது கலக்கிய சிறிய நீரை, முதற் பிடியை யூட்டிப் பின்பு தானும் உண்ணுமென்றுஞ் சொன்னார் ; எ - று.

இன்பத்தின் * * * முளைத்தனரோ—எ - து, காடுகள் இலை பசுமை இகந்து தீந்த கொம்புகளாலே இன்பத்தினின்று நீங்கிச் சென்றாரைத் துன்பமுறுத்துந் தகைமையையுடையவாயே இருக்குமென்று சொன்னார்; சொல்லிய காட்டிடத்தே புறவுகள் தாம் அன்புகொண்ட மடப்பத்தையுடைய பெடைகள் வெம்மையால் இனைத்த

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௩-ம், சூத்.

வருத்தத்தைத் தஞ் சிறகை விரித்து அதன் நிழலாலே அவ்வெம்மையைத் தீர்க்குமென்றுஞ் சொன்னார் ; எ - று.

சிறகர், அர் ஈற்றுப்போலி.

கன்மிசை * * * முனைத்தனரோ—எ - து, காடுகள் ஞாயிற்றினுடைய செறிந்தகதிர்கள் மலையின்மேனின்ற மூங்கில்கள் வாடும்படி சுடுதலாலே செல்வார்க்குச் சேருதலரிய தகைமையினையுடையவாயே இருக்குமென்று சொன்னார்; சொல்லிய காட்டிடத்தே கலைமான் இனியநிழலில்லாதபடியாலே வருந்திய மடப்பத்தையுடைய தன் பிணைக்குத் தான் நின்று தன்னிழலைக் கொடுத்து உயிரை அளியாநிற்குமென்றுஞ் சொன்னார் ; எ - று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

இனைநலம் * * * லிடனே—எ - து, இங்ஙனம் அவர்க்கு அருள்வந்தவை காட்டுதலின் அவர் வருந்துதற்குக் காரணமான நன்மைகளுடைய காட்டைப்போனவர் நமது புனைந்த நலத்தைக் கெடுக்குமவரல்லர்காண். அதற்குக் காரணம் என்னெனின் நம்மனையிடத்துப் பல்லியும் நன்றாகிய இடத்தே அவர்வரவுக்குப் பொருந்திக்கூறின. நல்ல அழகையுடைய மையுண்கண்ணும் இடந்துடியாநிற்கும்; எ - று.

பல்லி இசைத்தது பிறிதின்கட் டோன்றிய ஆக்கம் பற்றிய வியப்பு. இடந்துடித்தது தன்கட் டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பு.

பல்லியுங்கண்ணுமென்னும் உம்மைகள் எச்சவும்மை. இனைநலமென்பதற்கு இனையநலமென்பது விகாரப்பட்டதென்பாரும் உளர்.

இனையநலமென்றுபாடமாயின் இத்தன்மையவாய நலமென்க.

இப்பாட்டுப் * "புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோண் மனையிருந் - திடைச்சுரத் திறைச்சியும் வினையுஞ் சுட்டி - யன்புறு தக்க கிளத்த றானே - கிழவோன் செய்வினைக் கச்சமாகும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் புணர்ந்துடன் போகாத தலைவி மனைக்கணிருந்து தலைவன் அன்புறுத்தத்தக்கன கூறக் கேட்டுத் தலைவன் தன்மேல் அன்புறுதற்குத் தக்க கருப்பொருளைக் கூறித் தலைவன் செய்வினை முடி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் அகத்திணையியல், எ - ம் சூத்.

யாது விருவனென்னும் அச்சம் பிறவாமல் மீண்டு வருவனெனத் துணிந்தே கூறுமென்றலிற் புனைநலம் வாட்டுநரல்லரோவென வரவு கருதிக் கூறினாள். ஆற்றுவிக்குந்தொழில் வருவர்கொல்லெனை ஐயுற்றுக் கூறலாகாமையிற், தோழிகூற்றன்மை உணர்க.

இது சுரிதகம்.

இஃது ஐந்தடித்தரவும் நாலடித்தாழிசையும் அசைநிலையாகிய இடைநிலைக்கிளவியும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௦)

௧௨. இடுமு ணெடுவேலி போலக் கொலைவர்
கொடுமரந் தேய்த்தார் பதுக்கை நிரைத்த
கடுநவை யாரிடைத் றறுசுனை முற்றி
யுடங்குநீர் வேட்ட வுடம்புயங் கியானை
கடுந்தாம் பதிபாங்குக் கைதெறப் பட்டு
வெறிநிரை வேறாகச் சாரச் சாரலோடி
நெறிமயக் குற்ற நிரம்பா நீடத்தஞ்
சிறுநனி நீதுஞ்சி யேற்பினு மஞ்சு
நறுநுத னீத்தாய்ப் பொருள்வயிற் செல்வோய்,
உரனுடை யுள்ளத்தை செய்பொருண் முற்றிய
வளமையா னாகும் பொருளிது வென்பாய்
இளமையுங் காமமு நின்பாணி நில்லா
விடைமுலைக் கோதை குழைய முயங்கு
முறைநாள் கழிதல் லுறுமைக் காண்டை,
கடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு மில்லைப்
போற்றாய் பெருமநீ காமம் புகர்பட
வேற்றுமைக் கொண்டு பொருள்வயிற் போகுவாய்
கூற்றமு மூப்புமறந் தாரோ டோரா அங்கு
மாற்றுமைக் கொண்ட வழி.

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி காட்டது கடுமையுந் தலைவியது மென்மையும் "நாளது சின்மையும் இளமைய தருமையுந் தாளாண்பக்கமுந் தகுதியதமைதியும் அன்பினதகலமும் அகற்சியதருமையுங்" கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

(இ - ள்.) கட்டு முள்ளால் இடும் நெடிய வேலிபோலக் கொலைத்தொழிலையுடைய வேடர் வில்லாலே கொல்லப்பட்டவருடைய உடலம் மறையவிட்ட இலைக்குவை நிரைத்துக் கிடக்கின்ற கடியகுற்றம் நிறைந்த வழியில் நீர் அறுங் கடுஞ்சுனையைச் சூழ்ந்து தண்ணீருண்டலை விரும்பிய உடம்பு வருந்தின யானைகள் தாஞ் சேரப்பதிந்து அவ்விடத்துக் கைகள் சுடப்பட்டு ஒழுங்குபட்டதிரள்கள் வெவ்வேறும்படி மலைச்சாரல் தோறும் ஓடுகையினாலே பழையவழிகள் மயங்கப்பட்ட தொலையாத நீண்ட காட்டைப், பண்டு துயில் கொள்ளுங் காலத்தின் மிகச் சிறிது பொழுது தாழ்த்துத் துயில் கொண்டெழுந்திருப்பினும் இதுவும ஒன்றுடைத்தென்று அஞ்சும் நறிய நுதலையுடையாளைக் கைவிட்டுப் பொருளிடத்தே வேட்கை நிகழ்ந்து போகின்றவனே, நீதான் வலியுடைத்தாகிய மனத்தையுடையை; தேடும்பொருளைத் தேடிமுடித்த செல்வத்தாலே உண்டாகும் பொருள்தான் இவ்வின்பமென்று கூறுகின்றவனே, நீ அப்பொருளைத் தேடிவரக் குறித்த காலத்தளவும் இளமையுங் காமமும் நின் கையிடத்து நில்லாவாய் நாடோறுங் கழியும்; அதுவே அன்றி இறக்கும் நாள் இதுவென்று உலகத்திலே அறிந்தவர்களும் இல்லை; காதலான் முலையிடையிற் கோதை குழையும்படி முயங்கும் முறைமையினையுடைய நாள்கள் இங்ஙனம் அப்பயனின்றிப் போதலுண்மையை நெஞ்சாலே காண்பாய்; [illegible]தன்மங் குற்றப்படும்படி அதனோடு வேறுபாடுகொண்டு பொருளிடத்தே வேட்கை நிகழ்ந்து போகின்றவனே, பெருமா, நீ தமக்கு வருகின்ற கூற்றத்தையும் மூப்பையும் மறந்திருக்கின்ற அறிவில்லாதாருடனே ஒரு படிப்பட்ட மாறுபாட்டினைக்கொண்ட நன்மக்கள் நிற்கின்ற வழியினை நினக்கு வழியாகப்பேணாய்; எ - று.

முதுவேனிற் காலங்களெல்லாம் நீர் அறுதலின் அறுசுனையென நிகழ்காலத்தாற் கூறினர். கடுமை ஈண்டு வெம்மை மேற்று. இனிக், கடுந்தாகமென வடமொழித் திரிபாக்கி விகாரமாய் நின்றதென்பாரும் உளர். தாகத்தாலே பதிபென்க.

ஓடியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் * "அம்முக் கிளவியும்" என்னுஞ் சூத்திர விதியாற் பிறவினை கொண்டது.

அஞ்சுமென்றது பிரியுமாறு நினைந்து முன்னர்த் துயிலின் [illegible]ிப் பின்னர்த் தாழ்க்கத் துயின்றானென்று அஞ்சினளென்க.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௪-ம் சூத்.

காண் என்னும் முன்னிலைவினை காண்டையெனத் திரிந்தது.

மாற்றுமைக்கோடல் கூற்றமும் மூப்பும் உண்டென்றிருத்தல்.

'கிடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு மில்லை' இது நாளது சின்மை; 'இளமையுங் காமமு நின்பாணி நில்லா' இஃது இளமையதருமை; 'உரனுடையுள்ளத்தை' இது தாளாண்பக்கம்; 'செய்பொருண் முற்றிய' இது தேடும் முறைமையிற் தேடவேண்டுமென்றலிற் தகுதியதமைதி; 'சிறுகனி நீது * * * செல்வோய்' இஃது அன்பினதகலம்: 'இடைமுலைக் * * * காண்டை' இஃது அகற்சியதருமை; 'செய்பொருண் முற்றி * * * என்பாய்' என்பது செல்வத்தாற் பிறந்த உவகை வளமையானும் மனமகிழ்ச்சி இதுவென்றலின்.

*"நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே." என்பதனுற் தலைவன் முன் ஒருகாற் கூறியவற்றினைத் தோழி தலைவற்குக் கூறிச் செலவழுங்குவித்தாள்.

†"சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே." என்பதனல் வழியருமை கூறினள்.

இவள் கூ[illegible]ற காலத்துத் தலைவற்கு மூப்பென்னும் மெய்ப்பாடு தோன்[illegible]றந்தது, தோழிக்கு நடுக்கம் பிறந்தது.

இது பன்னீரடியின் இகந்து ஒருபொருணுதலாது ஆசிரியத்தளை விரவிவந்த சீர்வகைக்கலிவெண்பா. (கச)

கங. செருமிகு சினவேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம்போல
வெரிவெந்த கரிவறல் வாய்புகுவ காணுவாய்ப்
பொரிமலர்ந் தன்ன பொறிய மடமான்
திரிமருப் பேற்றொடு தேரறோக் கோட
மரஞ்சாய மலைவெம்ப மந்தி யுயங்க
வுரல்போ லடிய வுடம்புயங் கியானை
யூறுநீ ரடங்கலி னுண்கயங் காணது
சேறு சுவைத்துத்தஞ் செல்லுயிர் தாங்கும்
புயறுளி மாறிய போக்கரு வெஞ்சுரம்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௪௩-ம் சூத்.
† „ „ பொருளியல், ௨௨-ம் „

எல்வளை யெம்மொடு நீவரின் யாழநின்
மெல்லியன் மேவந்த சீறடித் தாமரை
யல்லிசே ராயிதழ் பூரக்குத்தோய்ந் தவைபோலக்
கல்லுறி னவ்வடி கறுக்குந வல்லவோ;

நலம்பெறு சுடர்நுதா லெம்மொடு நீவரி
னிலங்குமா ணவிர்தூவி யன்னமென் சேக்கையுட்
டிலங்குமான் மேலூர்தித் துயிலேற்பாய் மற்றண்டை
விலங்குமான் குரல்கேட்பின் வெருவுவை யல்லையோ;

கிளிபுரை கிளவியா யெம்மொடு நீவரிற்
றளிபொழி தளிரன்ன வெழில்மேனி கவின்வாட
முளியரில் பொத்திய முழங்கழ லிடைபோழ்ந்த
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லையோ;

எனவாங்கு,

அணியவை காதலர் கூறலின் வினைவயிற்
பிரிகுவ ரெனப்பெரி தழியாதி திரிபுரீஇக்
கடுங்குரை யருமைய காடெனி னல்லது
கொடுங்குழாய் துறக்குந ரல்லர்
நடுங்குதல் காண்மார் நகைகூறித் தனரோ.

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாகிய தலைமக ள், யான் நும்மோடு போதுவல் என்றாட்குத், தலைவன் அவளது மென்மையுங் காட்டின் கடுமையுங் கூறி உடம்படானாக, ஆற்றா ளாய தலைவியைத், தோழி, அவர் நம்மோடு நகையாடிச் சொன்னார் பிரிவரல்லரென வற்புறுத்தியது.

(இ - ள்.) செருமிகு * * * வெஞ்சுரம்:—எ - து, போர்த் தொழிலிலே மிகுகின்ற சினத்தையுடைய அரசன் கோபித்துச் சென்று விட்ட பகைப்புலத்தை நெருப்புத் தின்றாற்போல நெருப் புத்தின்ற கரியினையுடைய வறந்த நிலத்திட்டத்தனவாகிய பொரிமலர் ந்தாற்போன்ற புள்ளிகளையுடையவாகிய மடப்பத்தையுடைய மான் கள் உணவுகளைக் காணுவாய்த் திரிந்த கொம்பினையுடைய ஏற்றோ டே பேய்த்தேரை நீரென்று கருதி உண்டற்பொருட்டு ஓட, மரல் வாடும்படி மலைகள் கொதிக்க, வளைந்தி மந்திகள் வருந்த, உரல்

போன்ற அடிகளையுடையவாகிய உடம்பு வருந்திய யானைகள் ஊறுகின்ற நீரூற்று அடங்கலின் நீர் உண்டற்கு வேறோர் நீர்நிலை காணாமற் சேற்றில் ஈரத்தை நுகர்ந்து தம்போகின்ற உயிரைக்காக்கும் மேகந் துளித்தலைத் தவிர்ந்த செலவரிய வெய்ய சுரத்தை; எ - று.

*"பன்றி புல்வா யுழையே கவரி - யென்றிவை நான்கு மேறெனற் குரிய." இதனான் ஏறென்றார். வெந்தகரி, உண்ட எச்சில் போல நின்றது. எற்றொடு என்பது ஏறொடு என விகாரமாயிற்று. சுரத்தென்னும் அத்து விகாரத்தாற் றொக்கது.

இது தரவு.

எல்வளை * * வல்லவோ—எ - து, ஒளியினையுடைத்தாகிய வளையினையுடையாய்! நீ எம்மோடு வருவையாயின் நின்னுடைய மெல்லிதாகிய இயல்பினையுடைய அனிச்சமுதலியவற்றிலே பொருந்துதல்வந்த சிறிய அடிகள் ஆங்குள்ள கல்லைத்தீண்டும், அவ்வடிகள் கல்லைத்தீண்டுமாயிற் றாமரைப்பூவினது அல்லியைச்சேர்ந்த அழகிய இதழ்கள் இங்குலிகந் தோய்ந்தனபோலக் கறுப்பனவல்லவோ; எ-று.

நலம்பெறு * * யல்லையோ—எ - து, நன்மையைப் பெறுகின்ற ஒளியினையுடைத்தாகிய நுதலினையுடையாய்! நீ எம்மோடு கூட வருவையாயிற் சிங்கக்கான்மேற் றைத்த தூங்குகட்டிலின் இலங்கும் மாட்சிமை விளங்கும் அன்னத்தூவியாற்செய்த மெல்லிய படுக்கையிடத்தே உறக்கத்தைப் பொருந்துகின்ற நீ பொய்யான சிங்கம் ஒழிய அக்காட்டிடத்தில் விலங்காகிய சிங்கத்தின் குரலைக் கேட்பின் அஞ்சுவையல்லையோ; எ - று.

மாட்சிமை - விளங்குகின்ற தூவியையுடைய அன்னமென்பது முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர்.

இலங்கூர்தி, தூங்குகட்டில். மற்று, வினைமாற்று; வெருவரத்தக்க பொய்ம்மானல்லாத மெய்ம்மானின் குரல்கேட்பினெனப் பொருள் தந்துநின்றது.

கிளிபுரை * * * யல்லையோ—எ - து, கிளியையொக்கும் மொழியினையுடையாய்! நீ எம்மோடே வருவையாயின் மூகில் துளியைச் சொரியப்பட்ட தளிரையொத்த அழகினையுடைய மேனி அழகு கெடும்படி உலந்த சிறுதூற்றை மறைத்த முழங்குகின்ற அழலி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கஅ-ம் சூத்.

னது நடுவை யூடறுத்து வந்த காற்றுத் தீண்டின் இந்த அழகு கெடுவையல்லையோ; எ - று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, என்று; எ - று. ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

அனையவை * * * குறித்தனரோ—எ - து, நினது அழகு கெடும் அச்சமாகிய அத்தன்மையவற்றை நின்னைக்காதலித்தவர் கூறுகையினாலே யாம் பிரியின் இவள் இறப்பளென்று பிரியார், ஆதலான் மனத்தைத் திரிவுறுத்தி வினையிடத்துப் பிரிகுவரென மிக நெஞ்சழியாதேகொள்; வளைந்த மகரக்குழையையுடையாய்! காடு கடிய அருமையவென்று சொல்லுவாராயின் நினது மெய்ந்நடுக்கத்தைக் காண்டற்கு ஒரு விளையாட்டைக் குறித்துக் கூறினரென்பதல்லது துறப்பரென்று நாஞ் சொல்லுமவரல்லர், எ - று.

காட்டின் கடுமை தாமே கூறினர், நாம் போதற்கு உடம்படுமென்பது தாமே உணர்வாராகலின்.

இது சுரிதகம்.

தாழிசைகள் தலைவன் உடன்போக்கு மறுத்துக்கூறியன. வினைவயிற் பிரிவரெனவே கற்பிற் கூறியதாயிற்று. காடுங் கடுங்குரை அருமையவெனத் தரவிற் பொருளையுஞ் சுரிதகத்து உடன்கொண்டு கூறினர், * "தரவிய லொத்து மதனகப் படுமே." என்னுஞ் சூத்திரத்து இயலென்றதனால்.

தலைவன் இளமை பொருளாகத் தலைவற்கு நகைபிறந்தது. தலைவிக்கு அசைவுபிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் ஐயடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (கஉ)

கச. அணைமருளின்றுயி லம்பணைத் தடமென்றோட
டுணைமல ரெழினீலத் தேந்தெழின் மலருண்கண்
மணமௌவன் முகையன்ன மாவீழ்வா ணிரைவெண்பன்
மணநாறு நறுநுதன் மாரிவீ ழிருங்கூந்த.

லவர்முலை யாகத் தாரெழிற் றிதனிச்
சிலகிளை வால்வளைச் செய்யா யோவெனப்
பலபல கட்டுரை பண்டையிற் பாராட்டி
யினிய சொல்லி யின்னுங்குப் பெயர்ப்ப
தினியறிந் தேனது துனியா குதலே ;

பொருளல்லாற் பொருளுமுண் டோவென யாழநின்
மருளிகொண் மடநோக்க மயக்கப்பட் டயர்த்தாயோ;
காதலா ரெவன்செய்ப பொருளில்லர் தார்க்கென
வேதிலார் கூறுஞ்சொற் பொருளாக மதித்தாயோ;
செம்மையி னிகந்தொரீஇப் பொருள்செய்வார்க்கப்பொ
ளிம்மையு மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ; [ரு

அதனால்,

எம்மையும் பொருளாக மதித்தீத்தை நம்முளுங்
கவவுக்கை விடப்பெறும் பொருட்டிறத்
தவவுக்கை வ[illegible] லதுமனும் பொருளே.

இது தலைமகற்பிரிவுணர்த்தப்பட்டதோழி, தலைமகற்கு, முன்னையிற் சிறப்ப எம்மை இற்பாராட்டியதெல்லாம் எம்வயிற்பிறந்த வெறுப்பென்பது இப்பொழுதறிந்தேன், இவ்வகைப்பட்ட போக்கு நினக்கு எவ்வகையான் வந்ததென, அவன்செலவழுங்கச்சொல்லியது.

(இ - ள்) அணைமருள் * * * குதலே—எ - து, இனிய துயிலையுடைய அணையையொத்ததும், அழகிய மூங்கிலையொத்த பெருமையையுடையதுமான மெல்லிய தோளினையும் எழுச்சியையுடைய நீலத்தினுடைய உயர்ந்த அழகினையுடைய இரண்டாகிய மலர்போலும் அகன்ற மையுண் கண்ணினையும் மணத்தையுடைய மௌவன்முகையையொத்த வண்டுகள் விரும்பின நேரிதாகிய ஒழுங்கினையுடைய வெள்ளிய பல்லினையும் மண்ணிம் நாறுகின்ற நறியதாகிய நுதலினையும் மழை விரும்பின கரிதாகிய மயிரினையும் ஆகத்திடத்தே பெருத்த முலையினையும் நிறைந்த அழகினையுடைய தேமலையுஞ் சிலவாகிய கிளைத்த வாலிய வளையினையுமுடைய செய்யோளேயென்று பலபலவாகிய புனைந்துரைகளாற் பண்டையிற்காட்டிற் கொண்டாடி இங்ஙனம்

இனிய மொழிகளைக்கூறி என்னை வருத்தத்தே செலுத்துகின்ற தன்மை எம்மிடத்து வெறுப்பாகுதலை இப்பொழுதறிந்தேன்; எ - று.

மருள், உவமவுருபு.

*"நிகழ்தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியிற் - புகழ்தகை வரையார் கற்பினுள்ளே." என்பதனாற் போக்கின்கட் தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்துகூறினான்.

இது தரவு.

பொருளல்லாற் * * * டயர்த்தாயோ—எ - து, மயக்கங்கொண்ட அறியாமையையுடைய நின்னறிவு பொருளல்லது நன்குமதிக்கும் பொருளும் வேறுண்டோவென்று நின்னை மயக்கப்பட்டு அன்பை மறந்தாயோ; எ - று.

மருள், மருளியெனப் பகுதிப்பொருள் விகுதியாய் நின்றது.

யாழ அசை.

காதலார் * * * மதித்தாயோ—எ - து, கையிற் பொருளில்லாதவர்கட்குத் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டார் இன்ன காரியத்தைச் செய்வமென்று உறவுபோல இருந்து உறுதியல்லன கூறுவார் கூறும் மொழிகளை நினக்குப் பொருளாக மதித்தாயோ; எ-று.

செம்மையி * * * தறியாயோ—எ - து; பொருள்தேடும் முறைமையினீங்கிப் பொருள்தேடுவார்க்கு அப்பொருள்தான் அவரை நீங்கி இம்மையிலும் மறுமையிலும் பகையாவதை அறியாயோ; எ - று.

இவளிறந்துபடப் பொருடேடலிற் செம்மையினிகந்தென்றான்.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

அதனால் * * * பொருளே—எ - து, பொருளின்றன்மைத்தாகையினாலே அப்பொருளேயன்றி எம்மையும் பொருளாக மதிப்பாய் நம்முன் முயங்கின முயக்கத்தைக் கைவிட்டுப் போகையினாலே பெறுகின்ற பொருட்கூற்றிடத்து அவாவைக் கைவிடுவாயாக, அதுவே நிலைபெறும்பொருள்; எ - று.

மதித்தை, மதியென்னும் முன்னிலையேவற் றிரிசொல்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௧௪-ம் சூத்.

அஃதெனக் கூறியதன் இறுதிச்சீர் கெட்டு நின்றது. கை விடுதல், இற்றெனக்கிளத்தல் போல் நின்றது.

அதனால், தனிச்சொல்; எஞ்சியது, சுரிதகம்.

இதனாற் றலைவற்கிழிவுந் தோழிக்குச் சூழ்ச்சியும் பிறந்தன.

இஃது ஒன்பதடித்தரவுஞ் சிறுமைக்கு எல்லைகூறிய ஈரடித் தாழிசையும் பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் மூன்றடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௪)

௧௫. அரிமா னிடித்தன்ன வஞ்சிலை வல்விற்
புரிநாண் புடையிற் புறங்காண் டல்லா
லிணைப்படைத் தானை யரசோ டுறினுங்
கணைத்தொடை நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி
னெருத்து வலிய வெறுழ்கோக் கிரலை
மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி
யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்
பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யன்போ
டருள்புற மாறிய வாரிடை யத்தம் ;

புரிபுநீ புறமாறிப் போக்கெண்ணிப் புதிதீண்டிப்
பெருகிய செல்வத்தீற் பெயர்த்தர லொல்வதோ
செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழினல மந்நலம்
பசலையா லுணப்பட்டுப் பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால்;

பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ
மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல்வதோ
தீங்கதிர், மதியேய்க்குந் திருமுக மம்முகம்
பாம்புசேர் மதிபோலப் பசப்பூர்ந்து தொலைந்தக்கால்;

பின்னிய தொடர்நீவிப் பிறர்நாட்டுப் படர்ந்துநீ
மன்னிய புணர்ச்சியான் மறுத்தர லொல்வதோ
புரியவிழ் நறுநீலம் புரையுண்கண் கலுழ்பானாத்
திரியுமிழ் நெய்யேபோற் றெண்பனி யுறைக்குங்கால்;

என்வாங்கு,

ஆனையவை போற்றி நினைஇயன நாடிக்காண்
வளமையோ வைகலுஞ் செயலாகு மற்றிவண்
முளைநிரை முறுவலா ராயத்து ளெடுத்தாயந்த
விளைமையுந் தருவதோ விறந்த பின்னே.

இது பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத், தோழி, தலைமகளது ஆற்றாமையும் இளமையுதருமையுங் கூறி, நீர் பிரிந்து செய்யக்கருதியவை எக்காலத்துஞ் செய்யலாம் பொருளாற் கழிந்த இளமை மீட்கலாமோவெனக் கூறியது.

(இ-ள்.) அரிமா * * * யத்தம்—எ-து, வந்து கூடுதலையுடைத்தாகிய படையினையுடைய படையோடே அரசர்கள் வந்து போர் செய்யினும் அழகினையுடைய சிலைமரத்தாற் செய்த வலிய வில்லினது முறுக்குதலையுடைய நாணிலெழுந்த சிங்கம் இடித்தாற்போன்ற சிறுநாணொலியாலே அவ்வரசரை முதுகுகாண்டலன்றி அம்பை வில்லிலே தொடுத்தலை நாணும், கடிய துடியினது ஆர்வாரத்தினையும், வலியினையுடைத்தாகிய பார்வையினையுடைய கழுத்துவலிய கலையினது கொம்புபோலே நேர்போகாமற் திருகி முறுக்குண்டு தாழ்ந்த தாடியினையும், வெவ்விதான கடிய சினத்தினையுமுடைய கெடாத மறவர் வழிபோவாருடைய பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு அவர்க்குப் புண்ணைக் கொடுத்துவிடுதலன்றி, அன்போடே அருளும் அவ்விடத்தினின்றுங் கைவிட்டுப்போன அரிய இடத்தையுடைய காட்டிடத்தே ; எ - று.

நாணும் மறவரென்க.

இது தரவு.

அன்றியென்னும் வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு அல்லதையென வினைக்குறிப்பு முற்றாய்த் திரிந்தது. அருள் அன்பிற்குக் காரணமாய் மனத்து நிகழ்வது.

புரிபுநீ * * * ஒழிந்தக்கால்—எ-து, நீ புறப்பொருளை விரும்பி அகப்பொருளைக் கைவிட்டதிலே போனதெண்ணி இவளுடைய அழகையுடைய நிறம் அசோகினது அழகையுடைய தளிரையொக்கும் அத்தன்மைத்தாகிய நிறம் பசலைநிறத்தாலே கைக்கொள்ளப்பட்டுப் பண்டை நீர்மைபோனக்கால் நீ போக்கென்னுமையினுலொரு

ன்பு உள்ளீதன்றிப் புதிதாகத் திரண்டு பெருத்த செல்வத்தினாலே மீட்டல் பொருந்துமோ; எ - று.

நீ புறம் புரிபு மாறியென்க.

செல்வமென்றது துறவறத்திற் சேறற்குக் கற்ற கல்வியை. அது வானப்பிரத்தம்.

*"உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை - யுண்டன போலக் கூறலு மரபே." என்பதனான் உண்ணப்பட்டென்றார். இதனுட் சொல் வழுவன்றிச் "செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கலும்" அமைத்தார்.

பொய்யற்ற * * * தொலைந்தக்கால்—எ - து, இவளுடைய திருமுகம் இனிய கிரணங்களுடைய திங்களையொக்கும் அந்த முகம் பாம்பு சேர்ந்த திங்களைப்போலப் பசப்புப் பரந்து கெட்டக்கால் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தோரை நினைந்து நீ சென்று அவரிடத்துக் கற்ற பொய்யற்ற நூற்கேள்விகளாலே முன்பு மனத்திற் தங்கிய மாசற்ற விரதங்களாலே மீட்டல்பொருந்துமோ; எ - று.

இல்லறத்தே நின்று முன்னுள்ள மாசறுத்து வானப்பிரத்தனென்றது. இஃது "அந்தரத் தெழுதிய வெழுத்தின் மான - வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுக" லாம்.

பாம்பு சேர்விடமும் படும்.

பின்னிய * * * உறைக்குங்கால்—எ - து, இவளுடைய முறுக்கு அவிழ்ந்த நறிய நீலத்தையொக்கும் மையுண்கண்கள் அமையாவாய் அழுது எரிகின்ற திரிகான்ற நெய்போலச் சுடும்படி தெள்ளிதாகிய நீரைத்துளிக்குங்கால் வேற்று நாட்டிடத்தே போய் நின்னைப் பிணித்த ஆசையாகிய சங்கிலியை அறுத்து நிலைபெற்ற தத்துவப்பொருள்களைக் கூடிய கூட்டத்தாலே மீட்டல் பொருந்துமோ; எ - று.

இது சன்னியாசம் வேண்டுமெனக் கொண்டமை கூறிற்று.

இது தலைவன் ஓதற்பிரிவாற் பெறும்பயன் கூறியவற்றை உணர்ந்த தோழி, அவற்றைக்கூறி அவை எக்காலத்துஞ் செய்யலாம் இளமைமீட்டல் இவற்றால் ஒல்லாதென்றாள்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கூ-ம் சூத்.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

அணையவை * * * பின்னே-எ - து, அணையவை செய்த நன்மைகளை நினைத்து அவை கெடாமற் பாதுகாத்துப் பின்னர் நீ ஆராய்ந்து தேடுகின்றவற்றை ஆராய்ந்துபார். அக்கல்வியாலுண்டாம் வளப்பமோ இவ்விடத்தேயிருந்து நாடோறுஞ் செய்துகொள்ளுஞ் செயலாயிருக்கும். அக்கல்வி முளையையொத்த நிரைமணியுடைய முறுவலையுடையாளுடைய திரளுள்ளே உயர்த்தாராய்ந்த இவளுடைய இளமை போனபின்பு அவ்விளமையுந் தருவதொன்றோ? எ - று.

அணையவையென்றது நிறத்தையும் முகத்தையுங் கண்ணையும்.

வளமையோவென்னும் ஓகாரம் இழிவுசிறப்பு, இளமையுமென்னும் உம்மை சிறப்பு, தருவதோவென்னும் ஓகாரம் எதிர்மறை.

*"ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன்" இதனானுணர்க.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் றோழிக்கு இழிவுதோன்றிற்று; தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல் லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௪)

௧௫. பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல் பனிமல்க
வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர
வாடெழி லழிவஞ்சா தகன்றவர் திறத்தினி
நாடுங்கானினைப்பதொன்றுடையேன்மன்னவுநான்;

தொன்னலந் தொலைபீங்கியாந்துயருழப்பத் துறந்துள்ளா
துன்னிநங் காதலர் துறந்தேகு மாரிடைக்
கன்மிசை யுருப்பிறக் கனைதுளி சிதறென
வின்னிசை யெழிலியை யிரப்பவு மியைவதோ;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௪-ம் சூத்.

புனையிழா யீங்குநாம் புலம்புறப் பொருள்வெஃகி
முனையென்னார் காதலர் முன்னிய வாற்றிடைச்
சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக்
கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியையவதோ;

ஒளியிழா யீங்குநாந் துயர்கூரப் பொருள்வயி
னளியொரீஇக் காதல ரகன்றேகு மாரிடை
முளிமுதன் மூழ்கிய வெம்மைதீர்ந் துறுகென
வளிதருஞ் செல்வனை வாழ்த்தவு மியையவதோ;

எனவாங்கு,

செய்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் செலவர்மாட் டினையன
தெய்வத்துத் திறனோக்கித் தெருமர றேமொழி
வறனோடின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினா
ணிறனோடிப் பசப்பூர்த லுண்டெனப்
பறனோடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத் திறத்தே.

௧௬ இது தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்த இடத்து அவன் போகிய காட்டது கடுமை நினைந்து ஆற்றாளாகிய தலைமகள் அவர்பொருட்டாக நாம் இவ்வுலகிற்கப்பட்ட தெய்வங்களைப் பரவுதல் நங்கற்புக்கு இயையவதோவெனக் கேட்ட தோழி அவ்வாற்றானே மீண்டனர் நீ கவலவேண்டாவெனக் கூறியது.

(இ - ள்.) படின்றி * * * னதுவுந்தான்—எ - து, துயிலின்றிப் பசந்த கண்கள் வருத்தத்தையுடையவாய் நீர்மல்க நிறம்வாடி அழகு கெடுகையினாலே வளைகள் வழாங்கின முன்கையினின்றுங் கழல வெற்றியையுடைய அழகு அழிவுக்கு அஞ்சாதே பிரிந்தவர் கூற்றில் இப்பொழுது செய்வதாக நினைப்பதொரு காரியமுடையேன் அத்தாற் பெற்றதென்? அக்காரியந்தானும் ஆராயுங்கால் நங் கற்பிற்குப் பொருந்துவதன்றாய் இராநின்றது.

இது தரவு.

தொன்னலந் * * * மியையவதோ—எ - து, எங்காதலர் யாம் இயற்கை நலமுங் கெட்டு இவ்விடத்தேயிருந்து வருத்தத்திலே அழுந்தும்படி நம்மைக் கைவிட்டுப் பின்னர் நினையாராய்ப் பொருள்மேல் அன்பு நெருங்கி நம்மேல் அன்பைத்துறந்து போம் அரியவ

ழியிடத்திற் கல்லின்மேல் உண்டான வெப்பம் நீங்கும்படி செறிந்த துளியைச் சிதறுவாயாகவென்று பராய் இனிய ஓசையையுடைய மேகத்திற்கு உரிய ஞாயிற்றை இரத்தல்செய்யவுங் கற்பிற்கு இயைவதொரு காரியமோ? அல்லவே; எ - று.

புனையிழாய் * * * வியைவதோ—எ - து, புனைந்த பூணினையுடையாய்! காதலர் இவ்விடத்தேயிருந்து நாந் தனிமையுறும்படி பொருளை விரும்பிப் பகைப்புலமென்று கருதாராய்ப் போதற்கு நினைந்த வழியிடத்தில் மராக்கொம்புகள் வாடும்படியாகச் சிறக்கும் நின் சினந் தணிவதாகவென்று பரவிச் செறிந்த கதிரையுடைய ஞாயிற்றை நாம் வேண்டிக்கோடலும் நங் கற்பிற்கு இயைவதொரு காரியமோ? அல்லவே; எ - று.

நாமென்னும் படர்க்கையுளப்பாடு இடவழுவமைதி; தணிந்திக, வியங்கோட் திரிசொல் விகாரமாய்நின்றது.

ஒளியிழா * * * மியைவதோ—எ - து, ஒளியினையுடைத்தாகிய பூணினையுடையாய்! காதலர் இவ்விடத்தேயிருந்து நாம் வருத்தமிகும்படி நம்மிடத்து அளித்தலை நீங்கிப் பொருளிடத்தே வேட்கை சென்று நம்மை அகன்றுபோம் அரிய வழியிடத்து உலர்ந்த சிறுதூறுகளிலே தங்கி வந்த வெப்பமாறி அவன்மேலே சேர்வாயாகவென்று பரவிக் காற்றைத் தருகின்ற ஞாயிற்றினை வழுத்துதலைச்செய்யவும் நங் கற்பிற்கு இயைவதொரு காரியமோ? அல்லவே; எ - று.

மழையையுங் காற்றையுந் தருகின்ற ஞாயிறு பாலைக்குத் தெய்வமாயினமை *" மாயோன் மேய" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, என்றுசொல்லி; எ - று. ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

செய்பொருட் * * * திறத்தே—எ - து, தேமொழீ! இத்தன்மையராகிய மற்றத் தெய்வங்களினுடைய கூறுபாடுகளையும் மனத்தான் வேண்டிக்கொள்ளக் கருதித் தேடுகின்ற பொருளான் உண்டாஞ் சிறப்புக்களை நினைத்துப் போகின்றவரிடத்து மனஞ் சுழலாதே கொள்; வற்கடமான காலத்தாலே வையங் கெட்டதாகில் அவ்வையத்திடத்தே மழையைப் பெய்விக்குங் கற்பினையுடையாளுடைய திறங்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫-ம் சூத்.

கெட்டுப் பசப்புப் பரத்தலுண்டாமென்று கருதி அவருடைய முயற்சியிடத்தே அறக்கடவுள் விரைந்து சென்று விலக்கிற்று; இனி வருந்தல்; எ - று.

இது தங் குலதெய்வமன்றி எல்லார்க்கும் பொதுவாதலிற் கற்பிற்கு இயைவதோவென்றாள், அது *"தெய்வமஞ்சல்" என்பதனான் உணர்க. இது †"செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சி யாகும்" என்பதனாற் தலைவன் செலவழுங்கினமை கூறிற்று.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகையுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இது ‡"தரவே தானு நாலடி யிழிபாய்" எனச் சிறுமைக்கு எல்லை கூறிய நான்கடித்தரவிற்கு §"இடைநிலைப்பாட்டே, தரவகப் பட்ட மரபின தென்ப" என்றதன்கண் மரபினென்ற இலேசால் நான்கடியாகிய இடைநிலைப்பாட்டும் பெற்றுத் தனிச்சொல்லும் பெற்றுத் ||"தரவியலொத்தும்" என்ற உம்மையான் ஏறியும் வருமென்றலிற் தரவின் மிக்க சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (கரு)

கஎ. படைபண்ணிப் புனையவும் பாமாண்ட பயிலணைப்
புடைபெயர்ந் தொடுங்கவும் புறஞ்சேர வுயிர்ப்பவு
முடையதை யெவன்கொலென் றாறளந் தவர்வயி
னடைசெல்லா நனியேங்கி நடுங்கற்கா ணறுநுதால்;

தொல்லெழி றலைபிவ பெருமழப்பத் துறந்துநீ
வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன் வுலிப்பளவை
நீள்கதி ரவிர்மதி நிறைவுபோ னிலையாது
நாளினு நெகிழ்போடு நலனுட னிலையுமோ;

ஆற்றனோ யடவிவ ளணிவாட வகன்றுநீ
தோற்றஞ்சா றொருபொருண் முயறிமன் முயல்வளவை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், உச-ம் சூத்.
† ,, ,, கற்பியல், சச-ம் ,
‡ ,, ,, செய்யுளியல், கருஉ-ம் ,
§ ,, ,, ,, கருச-ம் ,
|| ,, ,, ,, கருஎ-ம் ,

நாற்றஞ்சா னளிபொய்கை யடைமுதிர் முகையிற்குக்
கூற்றம்போற் குறைபடூஉம் வாழ்நாளு நிலையுமோ;

வகையெழில் வனப்பெஞ்ச வரைபோக வலித்துநீ
பகையறு பயவினை முயறிமன் முயல்வளவைத்
தகைவண்டு புதிதுண்ணத் தாதவிழ் தண்போதின்
முகைவாய்த்த தடம்பேரு மிளமையு நிலையுமோ;

எனவாங்கு,

பொருந்தியான்றான்வேட்ட பொருள்வயினினைந்தசொற்
றிருந்திய யாக்கையுண் மருத்துவ னூட்டிய
மருந்துபோன் மருந்தாகி மனனுவப்பப்
பெரும்பெயர் மீளி பெயர்ந்தனன் செலவே.

இது பகைவர் திறைதந்த நாடு காத்தற்குப் பிரிகின்றமையுணர்ந்து தலைவி வேறுபட்டமை கண்டு தோழி அவனை எதிர்ப்பட்டு அவளது ஆற்றாமையும் இளமையதருமையுங் கூறிச் செலவழுங்குவித்தமை தலைமகட்குக் கூறியது.

(இ - ள்.) படைபண்ணி * * * ணறுநுதால்—எ - து, நறுநுதால், படைக்கலங்களைப் புதியவாகப் பண்ணிக் கைசெய்யவுங் காரியத்தின் நினைவாலே முயங்குதலைத் தவிர்ந்து பரித்தன் மாட்சிமைப்பட்ட பலவாகிய அணையிடத்தே கிடக்கவும் அதுபொறாது அவன் புறத்தே புல்லுதலாலே யாம் பிரிந்தால் இவள் எங்ஙனம் ஆற்றுவளென்று நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளவும் இவன் மனத்திலுடைய காரியம் எத்தன்மையதுகொலென்று கருதிக் கூட்டத்திற்கு இடையூறு வருமென்று கருதியவர் நினைவிடத்தே நீ ஒழுகுதலைச் செய்யாயாய் மிகவும் ஏங்கி நடுங்காதேகொள்.

இது நிகழ்ந்தது நினைத்து வருந்தினள்.

இது தரவு.

தொல்லெழில் * * * னிலையுமோ—எ - து, இவள் இயற்கை நலங் கெட்டு வருத்தத்தே அழுந்த நீ பிரிந்து வலிதாகிய காவலாலே பகைவர் தந்த நாட்டை விளக்குதலை மிகவுந் துணிவை, அங்ஙனந் துணியுமளவில் நீண்ட கதிரினையுடைய விளங்குகின்ற திங்களில்

நிறைவு பின்னர் ஒழுகத் தேயுமாறுபோல நிலைநில்லாமல் நாடோறுந் தன்னிலைகுலைந்து கெடும் அழகு இவளுடன் நிலைபெறுமோ; எ - று.

நாளினின் இன்அசை; ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஆற்றனாய் * * * நிலையுமோ—எ - து, இவள் வலியையுடைய காமநோய் அடுகையினாலே அழகுகெடும்படி நீ பிரிந்து பகைவர் தந்த நாட்டைக் காத்துப் பெறும் விளக்கம் அமைந்த திரளும் பொருள்களைத் தேடுதற்கு மிகவும் முயல்வை; அங்ஙனம் முயலுமளவில் நாற்றம் அமைந்த பெருமையையுடைய பொய்கை இலையைவிட்டு முற்றின தாமரைமுகைக்குக் கூற்றமாகிய அலர்ச்சி அதன் குறைவிற்குக் காரணமாயினாற்போல இத்துணைக்காலம் இருவென விதித்த காலங் குறைபட்டு வருவதற்குக் காரணமான வாழுகின்ற நாள்களும் இவளுடன் நிலைபெறுமோ; எ - று.

தொகுபொருளாவன, அறமும் பொருளும் இன்பமுமாம்.

வகையெழில் * * * நிலையுமோ—எ - து, இவள் கூறுபாட்டையுடைய உறுப்பழகுந் தோற்றப்பொலிவுங் கெடும்படி மலையைப் போக நீ துணிந்து பகையறுதற்குக் காரணமான நாடாகிய பயனைத் தருங் காவற்பிரிவை மிகவும் முயல்வை; அங்ஙனம் முயலுமளவில் அழகையுடைய வண்டுகள் தன் புதுமையை நுகரும்படியாகத் தாதை அலர்ந்த குளிர்ந்த பூ இனிய மூசையென்கின்றவை வாய்த்தற்குக் காரணமான நீர்நிறைந்த தடம் அந்நீர் நாடோறுங் குறையுமாறுபோல நாடோறுங் குறையும் இளமையும் இவளுடன் நிலைபெறுமோ? எ - று.

அளவு அளவையெனப் பெயர்த்திரிசொல்லாய் நின்றது.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, அசை.

இது தனிச்சொல்.

பொருந்தியான் * * * செலவே—எ - து, பெரிய புகழையுடைய மீளியான் தன்னைப் பொருந்தித் தான் விரும்பிய அறம்பொருளின்பமாகிய பொருளிடத்தே யான் அறன் உண்டாக நினைத்ததனாற் பிறந்த சொல் நல்வினையாற் றிருந்திய யாக்கையின்கண்ணே மருத்துவன் நுகர்வித்த மருந்துபோலே நல்ல மருந்தாகித் தன் மனமகிழுகையினாலே போக்கைத் தவிர்ந்தான்; எ - று.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகையுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இது முன்னர்ப் பாட்டிற் கூறியவாறே வந்து சுரிதகந் தரவோடொத்து வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (கசு)

கஅ. அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்பப்
பிரிந்துறை சூழாதி யைய விரும்பிநீ
யென்றோ ளெழுதிய தொய்யிலும் யாழநின்
மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைத்துக்காண்
சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவா
தொழிந்தவர் சொல்லாரு முண்ணுதுஞ் செல்லா
ரிளமையுங் காமமு மோராங்கு பெற்றார்
வளமை விழைதக்க துண்டோ வுளநா
ளொரோகை தம்முட் டழீஇ யொரோகை
யொன்றன்கூ றாடை யுடுப்பவரே யாயினு
மொன்றினர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை யரிதரோ.
சென்ற விளமை தரற்கு.

இஃது *"ஒன்றாத் தமரினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந் - தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு - மின்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியு - மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையும்" எனக்கூறிய எட்டினையுந் தலைவன் கூறக் கேட்ட தோழி அவற்றை † "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே" என்னும் விதியாற் றலைவற்குக் கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

(இ-ள்.) ஐய! அரிய பொருளிடத்துச் செல்கின்ற ஆசையினால் உள்ளம் உந்துகையினாலே பிரிந்துபோயிருத்தலை நினையாதேகொள், நீ விரும்பித் தலைவி தோளில் எழுதிய தொய்யில் தருகின்ற அழகினையும் இவள் மார்பில் நின்னை வழியாகவுடைய சுணங்கின் அழகையுங் கைவிடல் ஒல்லுமாயின் நினைத்துப்பார், நீ நன்கு மதித்த பொருளுஞ் சென்றவர்கள் தத்தம் நிலைமைக்கேற்பக் காலம் நீட்டிப்ப நின்று தேடுவதன்றி இப்பொழுதே முகந்துகொள்ள ஓரிடத்தே கிடவாது, பொருள் தேடப் போகாதிருந்தவர்கள் எல்லா

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சக-ம், சூத்.
† ,, ,, ,, சச-ம், ,,

ரும் ஒருவர்க்கொருவர் உண்ணுமையும் ஒழுகார், இளமையையும் இருதலையும் ஒத்த காமத்தையுஞ் சேரப் பெற்றவர்கள் செல்வத்தை விரும்பத்தக்கதொரு நன்மை அச்செல்வத்திற்கில்லை, இல்வாழ்க்கையாவது தமக்குக் கற்பித்த நாளெல்லாம் உள்ளில் ஒரோவொரு கைகளாலே தம்முள்ளே தழுவிக்கொண்டு புறத்தில் ஒரோவொரு கைகளாலே ஒன்றன்கூற்றாகிய ஆடையை உடுத்திருப்பவரோயாயினும் பிரியாதிருப்பவர்களுடைய வாழ்க்கையே, வாழ்க்கை கழிந்த இளமை மீண்டு தருதற்கு அரிது;- எ - று.

பிரிந்திறை சூழாதிலைய என்று பாடமாயின் பிரிந்து போவதனால் இவள் இறந்துபடுஞ் செய்கையை நினையாதேகொள்ளென்க.

*"தாயத்தி னடையா வீயச் செல்லா - வினைவயிற் றங்கா வீற்றுக் கொளப்படா - வெம்மென வருஉங் கிழமைத் தோற்ற - மல்லாவாயினும் புல்லுவ வுளவே." இதனாற் றோழி தலைவிதோளை என்தோளென்றாள். மென்றோளும் பாடம். இவன்முயக்கத்தாற் சுணங்கு பரத்தலின் நின்னை வலியாக உடைய சுணங்கென்றாள்.

பொருளுமென்ற உம்மை சிறப்பு; உண்ணுமென்னும் உம்மை ஐயம்; உண்டோவென்னும் ஓகாரம் எதிர்மறை; யாழவும் அரோவும் அசை.

இதனுள் 'உளநாள்' என்றது நாளது சின்மை; சென்ற இளமை 'தரற்கு அரிதென்றது இளமையதருமை; 'உள்ளந்துரப்ப' என்றது உள்ளம் உளுற்றுதலாற் றாளாண்பக்கம்; 'சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவாது, என்றது தத்தம் நிலைமைக்கு ஏற்பப் பொருள் தேடவேண்டுதலின் அது 'பாணிக்குமென்றலிற் தகுதியதமைதி. 'ஓரோகை தம்முட் டழீஇ ஒரோகை ஒன்றன் கூறுடை உடுப்பவரோயாயினும்' என்றது இன்மையதிளிவு; 'இளமையுங் காமமும் ஓராங்கு பெற்றார் வளமை விழைதக்கது உண்டோ' என்றது உடைமையதுயர்ச்சி; 'பிரிந்துறை சூழாதி ஐய' என்றது அன்பினதகலம், பிரிந்துறைந்து அன்பு பெருக்கவேண்டா ஒன்றினர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கையென்றலின்; 'தொய்யிலும் யாழ நின் மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கும் நினைத்துக்காண்' என்பது அசற்சியதருமை.

இதனாற் றோழிக்குரைவிதலுந் தலைவற்குக்கருதுதலும் பிறந்தன.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௨௪-ம் சூத்.

இது பன்னீரடியான் வந்து ஒருபொருணுதலிய கட்டளைக் கலிவெண்பா.

இது பெண்டன்மைக்கேலா நண்பொருளினைத் தலைவனெதிர் நின்று உணர்த்துவாள் செவ்வன கூறாது, தலைவன் பண்டு கூறியன சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்டு கூறுங் கூற்று. நீ மறந்தாயென்பது யாம் உணரக் கூறுகின்றாள் இவளென்பது பட நின்றமையின் ஒருபொருணுதலிற்றாயிற்று. * "மரையா மரல்கவர" என்பதனுட் கூறிய உரையில் வேண்டுவன இதற்குங் கூறிக்கொள்க. (௧௭)

௧௮. செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் றவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோமற் றைய
வகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து
பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ள லறிந்தேன்
மகன்ல்லை மன்ற வினி.

செல்லினிச் சென்றுநீ செய்யும் வினைமுற்றி
யன்பற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள்
பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
யென்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை முற்றாம லாண்டோ
ரவலம் படுதலு முண்டு.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி செலவு விலக்கவும் பிரிவின்மேற் சென்ற உள்ளத்தனாயினானை நீ பிரியின் இவள் இறந்துபடுமெனச் சொல்லிய வாய்பாட்டான் மறுத்தது.

(இ - ள்.) செவ்விய * * * வினி—ஏ - து, ஐய! வஞ்சனையிலவாய் இனியவாகிய சொற்களைப் பையச்சொல்லி அச்சொற்களாலே தழுவின அக்களவொழுக்கம் நிகழ்ந்த நாளிற் கூறியவையெல்லாம் பொய்யாயிருந்தலை அறிவில்லாத யான் எங்ஙனம் அறிவேன்? அகன்ற மனையிலுள்ளாரால் அடக்கவொண்ணாத அலரை எம்மிடத்தே தந்து ஞாயிறு முனிந்த வெய்தாகிய காட்டைப் போக நினைத்தலை இப்

பொழுது அறிந்தேன். நீ அறுதியாக நல்லமகளுன தன்மையையு டையையல்லை ; எ - று.

*"சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர - வனை நால் வகையுஞ் சிறப்பொடு பெறுமே." என்பதனுற் தன் காதலான் கின்னை உள்ள வாறு அறிந்திலேனெனத் தன் பேதைமையைக் காதலாற் சிறப்பித்த லின் அமைந்தது.

மற்றும் ஓவும் அசை.

செல்லினிச் * * * மூண்டு—எ - து. இனி, நீ நினைத்த காரி யத்தே போய் ஆண்டுச் செய்யுங் காரியத்னித முடித்தபின்னர் இவ் விடத்துநின்று வருவாரை எம்மை நினைத்து வருந்தும்படியாக அன்பு நீங்கும்படி மனம் வேறுபட்டு யாந் துறக்கப்பட்டவளுடைய செய்தி யும் அறிவீரோவென்று என் சிறந்துச் சிறிதும் வினவாதேகொள். வினவுவையாயின் அவள் இறந்துபாடு கூறவுங் கூடும். அது கேட் டால் ஞாயிறுபோல விளங்குகின்ற நின் தலைமை கெடும்படியாகக் கெடுதற்கு அரிய நீ செய்யுங் காரியம் முடியாமல் அவ்விடத்தே ஓர் அவலம் பிறத்தலும் உண்டு ; எ - று.

† வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலையு - முரித்தென மொழிப வாழ் க்கையு ளிரக்கம்." என்பதற்கு உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியால் வினைப் பிரிவான் நிகழும் வருத்த மிகுதியைக் குறி த்த இடத்தும் உயிர்வாழ்க்கையுள் இரக்கம் உரித்தென்றதனுன் உ யிர்வாழ்க்கையுள் இரக்கங்கூறினுள்.

உம்மை, ஐயம்.

இதனுற் தோழிக்கு அச்சமுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

கொச்சகம் வெண்பாவாயும் வருதலானுந் தாழிசையோடு தொடராது வருதலானும் இவை தரவிணைக் கொச்சகம். இரண்டும் ஒருபொருணுதலி இவ்வாறு வரினுங் கொச்சகமேயாம். இது ‡"பாநி லை வகையே" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாம். (௧௨)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௬௦-ம் சூத்.
† ,, ,, ,, ௩௨-ம் ,,
‡ ,, ,, செய்யுளியல், ௧௫௩-ம் ,,

௨௦. பல்வளம் பகர்பூட்டும் பயனிலம் பைதறச்
செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர்சினஞ் சொரிதலிற்
றணிவில்வெங்கோடைக்குத் தண்ணயந் தணிகொள்ளும்
பிணிதெற லுயக்கத்த பெருங்களிற் றினந்தாங்கு
மணிதிகழ் விறன்மலை வெம்ப மண்பகத்
துணிகயந் துகள்பட்ட தூங்கழல் வெஞ்சுரம்;
கிளிபுரை கிளவியாய் நின்னடிக் கெளியவோ
தளியுறு புறியவே காடெனக் கூறுவீர்!
வளியினும் வரைநில்லா வாழுநா ளும்மாகத்
தளியென வுடையேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ,
ஊறுநீ ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்நீ யுணல்வேட்பி
னாறுநீ ரிலவென வறனோக்கிக் கூறுவீர்
யாறுநீர் கழிந்தன்ன விளமைநுந் நெஞ்சென்னுந்
தேறுநீ ருடையேன்யான் றெருமந்தீங் கொழிவலோ;
மாணெழில் வேய்வென்ற தோளாய்நீ வரிற்றாங்கு
மாணிழ லிலவாண்டை மரமெனக் கூறுவீர்
நீணிழற் றளிர்போல நிறனுழ்த்த லஞ்சுவேனுந்
தாணிழல் கைவிட்டியான் றவிர்தலைச் சூழ்வலோ;
எனவாங்கு,
அணையரும் வெம்மைய காடெனக் கூறுவீர்
கணைகழி கல்லாத கல்பிறங் காரிடைப்
பணையெருத் தெழிலேற்றின் பின்னர்ப்
பிணையுங் காணிரோ பிரியுமோ வவையே.

இது பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத் தலைவி எம்மையும் உடன் கொண்டு சென்மினென்றாட்கு அவன் கானின்கடுமையுந் தலைவிமெ ன்மையுங் கூறுவது கேட்ட தலைவி நாளது சின்மையும் இளமையதரு மையுங் கூறி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென்றது.

(இ - ள்.) பல்வளம் * * * வெஞ்சுரம்—எ - து, பல உணவு களையும் விளைந்து கொடுத்து எல்லாரையும் நுகர்விக்கும் பயனையு டைய நிலம் ஈரம் அறும்படி ஞாயிறு குற்றத்தைச்செய்யுஞ் சின

த்தோடே தன்னிடத்தினின்றுஞ் செல்கின்ற கதிர்களைச் சொரிகையினாலே, மாறுதலில்லாத வெய்ய கோடைக்காலத்திற்கு அதனிடத்துள்ள குளிர்ச்சியை விரும்பித் திரட்சிகொள்ளும் பசிப்பிணியாற் சுடுதலையுடைய வருத்தத்தினையுடையவாகிய பெரிய களிற்றினுடைய திரளைத் தாங்கும் மணிகள் விளங்கும் வெற்றியையுடைய மலை வெம்ப மண்பிளக்கத் தெளிந்த நீர்நிலைகளுந் தகளுண்டான செறிந்த அழலையுடைய வெய்ய காடு ; எ - று.

தாங்கும் விளங்கும் மலை ; அணிகொள்ளுங் களிற்றினம்.

அயத்தணிகொள்ளுமென்று பாடமாயின் நீர்நிலைகளிலே திரட்சிகொள்ளுமென்க.

இது தரவு.

கிளிபுரை * * * டழிவலோ—எ - து, கிளியினது மொழியையொக்கும் மொழியினையுடையாய் ! தூங்கழல் வெஞ்சுரம் மழைபெய்தலைக் கண்டறியாதாதலால் அக்காடு நின் அடிக்குப் போதற்கு எளியவாயிருக்குமோவென்று கூறுகின்றவரோ ! யான், நம்முடைய ஆகத்திடத்து முயக்கத்தைக் கண்டார், காற்றினுங்காட்டில் ஓர் எல்லையில் அகப்பட்டு நில்லாதவளுடைய வாழ்நாளென்று கூறும்படியாக, அதனை வாழ்நாளாக உடையேனாதலால் அவலத்தைக்கொண்டு நெஞ்சழிவேனோ ? இறந்துபடுவேனே; எ - று.

ஊறுநீர் * * * மொழிவலோ—எ - து, தன்னிடத்து ஊறுகின்ற நீர் அமிழ்தத்தை ஒத்தற்குக் காரணமாகின்ற எயிற்றையுடையாய் ! வெஞ்சுரத்துவழித் தண்ணீருண்டலை விரும்பின் நீர்களிலவென்று அறத்தைக்கருதிக் கூறுகின்றவரோ ! யான் உம் நெஞ்சென்று சொல்லப்படுந் தெளிவுநீர்மையை யாறு நீர்கழிந்தாற்போன்ற இளமையாக உடையேனாதலால் இவ்விடத்தே சுழன்று நெஞ்சழிவேனோ ? இறந்துபடுவேனே; எ - று.

கழிந்த நீர்போல இளமையும் மீளாதென்பதுபொருள்.

மாணெழில் * * * சூழ்வலோ—எ - து, மாட்சிமைப்பட்ட அழகினையுடைய மூங்கிலைவென்ற தோளினையுடையாய் ! நீ வெஞ்சுரத்தே வரில் அவ்விடத்தில் மரங்கள் நின் இளைப்பை ஆற்றும் மாட்சிமைப்பட்ட நிழலையுடையவல்லவென்று கூறுகின்றவரோ ! நீர் நீங்கினால் என் நலம் நீண்ட நிழலினின்ற தளிர்போலே வெளுத்தலை அறிந்

திருப்பேறுதலால் யான் உம்முடைய திருவடியில் அருளைக்கைவிட்டு இங்கே இருத்தலைச் சூழ்வேனோ? இறந்துபடுவேனே; எ - று.

வென்ற, உவமவுருபு.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, என்றுயான் கூறவும்; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

அணையரும் * ** வவையே—எ - து, அவ்விடத்துக் காடு நீ அணைய அரிய வெம்மையையுடையவென்று பின்னுங் கூறுகின்றவரே! பெருக்கும் கல்லின் நெருக்கத்தால் எய்த அம்பு ஓடாத அரிய வழியிடத்துப் பெருமையையுடைய கழுத்தினையும் அழகையுமுடைய ஏற்றின்பின் நீங்காமற் றிரியும் பிணையையுங் காணுதிருக்கின்றீரோ? அவை நீர் அறியப் பிரியாவே; ஆதலால், எம்மையும் உடன்கொண்டே சென்மின்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் றலைவிக்கு இழிவுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இங்ஙனந் தலைவி கூறுதல் *"மரபுநிலைதிரியா" என்னுஞ் சூத்திரத்து அமைந்தது.

இஃது ஆறடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௧௧)

உ௪. பான்மருண் மருப்பி னுரல்புரை பாவடி,
யீர்நறுங் கமழ்கடா அத் தினம்பிரி யொருத்த
லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து
பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டு மென்னு
மருளில் சொல்லு நீசொல் லினையே;
நன்னர் நறுநுத னயந்தனை நீவி
நின்னிற் பிரியலெ னஞ்சலோம் பென்னு
நன்னர் மொழியு நீமொழிந் தனையே
அவற்றுள், யாவோ வாயின மாஅன் மகனே

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சுக-ம் சூத்.

கிழவ ரின்னே சொன்னது பொருடான்
பழவினை மருங்கிற் பெயர்புபெயர் புறையு
மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் நின்னின்
றிமைப்புவரை வாழாண் மடவோ
ளமைக்கவின் கொண்ட தோளிணை மறந்தே.

இது தலைமகனிற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நெருங்கிக், களவுகாலத்தொழுக்கம் எடுத்துக்காட்டலாற் தெளிவுபட மொழிந்ததூஉம் பொருளது நிலையின்மையும் அவளது ஆற்றாமையுங் கூறிச் செலவுமறுத்தது.

(இ - ள்.) பால்தான் மருளும் மருப்பினையும் உரலின் அடியையொக்கும் நிலத்தே பாவும் அடியினையும் ஈரத்தினையுடைய நறியவாகக் கமழும் மதத்தினையுமுடைய இனத்தைப் பிரிந்த யானை வழியைக் காவல்கொண்டு நிற்கும் வேறாகிய நிலத்தைப் போய்ப் பொருள் தேடுகின்ற இடத்தே இவளைப்பிரிந்திருத்தலை நெஞ்சு விரும்புமென்று சொல்லும் அருளில்லாத சொல்லையும் நீ சொன்னாய்; எம்மை விரும்பி நன்மையையுடைய நறிய நுதலை நீவி நின்னிடத்தினின்றும் பிரியேன் நீ அஞ்சுதலைத் தவிர்வாயென்று சொல்லும் நன்மையையுடைய சொல்லையும், நீ சொன்னாய்; அவ்விரண்டினுள் மயக்கத்தினையுடைய மகனே! உண்மையிடத்தன யாவைதான் அறிகின்றிலேன்; நீ தேடுகின்ற பொருடான் இத்தன்மையோர் நமக்கு உரியவொன்று கருதாதே பிறரிடத்து நின்ற நல்வினையாலே மீண்டு மீண்டு சென்று தங்கும்;-நின்னையின்றிக் கண்ணிமைத்தொழில் நிகழுங் காலத்தின் எல்லையும் உயிர் வாழாத மடவோளுடைய அமையினுடைய அழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தோளிரண்டினையும் மறந்து அத்தன்மைத்தாகிய பொருள் தேடுகின்ற இடத்தே இவளை விட்டுப் பிரிந்திருப்பாய்; எ - று.

அவற்றுளென "இரண்டனுள்" ஒன்றை வருத்தலின் யாது வாயதென ஒருமையாற் கூறற்பாலதுவும் "அவ்விரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட சுடர்வேல்" என்றதுபோலப் பன்மையொருமை மயங்கிற்று. பிரிவாயென்னும் முன்னிலையேவலொருமைமுற்று *"ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு கொள்ளும்" என்றதனால் ஓவாய்நின்றது.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், சூ-ம ருத.

* "உறுக ணோம்ப றன்னியல் பாகலி - னுரிய தாகுந் தோழிகண் ணுரனே." என்பதனாற் குற்றேவற்றோழி 'பொருடான் ழலினை * * * பிரிவோய்' என அறிவுடையாளாகக் கூறினாள்.

இதனாற் றோழிக்கு அச்சமுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இஃது அவற்றுளென ஐஞ்சீரடி வந்து தனிச்சொல்லும் மடக் யலுமின்றிச் சுரிதகம்பெற்று அடிநிமிர்ந்தோடிய கொச்சகம். (௨௰)

௨௨. உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கான் முகனுந்தாங்
கொண்டது கொடுக்குங்கான் முகனும்வே றாகுதல்
பண்டுமிவ் வுலகத் தியற்கை யஃதின்றும்
புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்தீர்
தாயுயிர் பெய்த பாவை போல
நலனுடை யார்மொழிக் கட்டாவார்தாந் தங்நலந்
தாதுதேர் பறவையி னருந்திறல் கொடுக்குங்கா
லேதிலார் கூறுவ தெவனோநின் பொருள்வேட்கை;

நறுமுல்லை நேர்முகை யொப்ப நிரைத்த
செறிமுறை பாராட்டி னாய்மற்றெம் பல்லின்
பறிமுறை பாராட் டினையோ வைய;

நெய்யிடை நீவி மணியொளி விட்டன்ன
ஐவகை பாராட்டி னாய்மற்றெங் கூந்தற்
செய்வினை பாராட் டினையோ வைய;

குளனணி தாமரைப் பாசரும் பேய்க்கு
மிளமுலை பாராட்டி னாய்மற்றெம் மார்பிற்
றளர்முலை பாராட் டினையோ வைய;

எனவாங்கு,

அடர்பொ னவிரேய்க்கு மவ்வரி வாடச்
சுடர்காய் சுரம்போகு நும்மையா மெங்கட்
படர்கூற நின்றது முண்டோ தொடர்கூரத்
துவ்வாமை வந்தக் கடை.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், சூ௰ம்.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அதற்கு உடம்படாது தலைமகளை நெருங்கிக் களவுகாலத்தொழுக்கம் எடுத்துக்காட்டி ஆற்றுவித்து உடம்பட்ட வாய்பாட்டான் மறுத்தது.

(இ - ள்.) உண்கடன் * * * வேட்கை— எ - து, அறிவுடைய மாந்தர் தாம் வாங்கியுண்ணுந் தனிசை வழிபாடாகச்சொல்லி இரந்துவாங்கும்பொழுது முகமலர்ந்திருத்தலும் அங்ஙனம் வாங்கின தனிசை மீண்டு கொடுக்கும்பொழுது முகங் கெட்டிருத்தலும் முன்பும் இவ்வுலகத்திள்ளார் இயல்பு; அஃது இன்றும் புதியதொன்றன்று; அஃது இயம்பாயவாறு என்னெனில், மகளிர்தம்முடைய நலத்தை அவர்களை இரந்துகொண்டு தாதைத் தேடி உண்ணும் வண்டுபோல நுகர்ந்து அதனை அவர் வேண்டின காலத்து அவர்க்குக் கொடாது கேட்டினைக் கொடாநின்றீர், அங்ஙனங் கேட்டினைக் கொடுக்குமிடத்து ஏதிலார்கூறுமதெவனோ? அதுவன்றியும் நன்மைக்குணமுடையார், சித்திரமெழுதுகின்றவன் உயிர்ப்புக் கொடுத்த பாவைதான் அழியுமளவும் அக்குறிப்பு நிற்குமாறுபோலத், தாங் கூறிய மொழியிடத்து உயிராகிய உண்மைகெடார், நீ அம்மொழியிடத்து நலந்தாவி நினக்கு நிகழ்கின்ற நின் பொருள்வேட்கையிடத்து நினக்கு ஏதிலாராகிய யான் கூறுகின்ற காரியம் எத்தன்மைத்து? பயன்படாதே; எ - று.

* "முன்னிலைப் புறமொழி யெல்லா வாயிற்கும் - பின்னிலைத் தோன்று மென்மனார் புலவர்." என்பதனான் இது முன்னிலைப்புறமொழியாகக் கூறினள்.

முகனும் முகனுமென்னும் உம்மைகளை வேறுகுதலென்பதன் பின்னே கூட்டி எண்ணும்மையாக்குக. பண்டுமென்ற உம்மை எதிரதும் இன்றுமென்னும் உம்மை இறந்ததுந்தழீஇயின. மாந்திர் அண்மைவிளி. ஆர்ந்து அருந்தென விகாரமாயிற்று. இறல்கொடுக்குமிடத்து" பொருள்வேட்கையிடத்து என்பன கூறுவதெவனென்பதனோடு முடிந்தன.

இது தரவு.

நறுமுல்லை * * * வைய—எ - து, ஐய எம் பல்லினுடைய வொழுக்கெழுந்த முறைமையினையுடைய இளமைப்பருவத்தை இத

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௨௯-ம் சூத்.

ற்குமுன்பு பாராட்டிவிட்டாய் அப்பருவம் ஒழிந்து நறிய முல்லையி னது தன்னிலொத்த முகையையொக்கும்படி நிரைத்த செறிந்த முறைமையாகிய நுகர்ச்சிக்குரிய இளமைப்பருவமெல்லாம் முற்பா ராட்டிவிட்டாயோ? அது செய்திலையே; எ - று.

மற்று, வினைமாற்று; ஓகாரம் எதிர்மறை.

பறிமுறை பாராட்டினாய் செறிமுறை பாராட்டினையோவெ னப் பாடத்தை மாறிப் பொருள்கூறுக. அன்றி அங்ஙனம் பாட மோதலும் ஒன்று.

நெய்யிடை * * * வைய—ன் - து, ஐய, நீலமணி ஒளிவிட் டாற்போன்ற எங்கூந்தலிற் புழுகு பூசித் தாயர் ஐந்து வகையாக முடித்த இளமைப்பருவத்தை இதற்குமுன்பு பாராட்டிவிட்டாய் அப்பருவம் ஒழிந்து நீதான் அதனிடத்துச் செய்யுந் தொழில்களை முற்றச்செய்து பாராட்டிவிட்டாயோ? அதுசெய்திலையே; எ - று.

தலைவன் செய்யுந் தொழிலாவன ஐவகையாக முடியாமற் றான் வேண்டியவாறே கோலங்கள் செய்து முடித்தலும் அக்கூந்தல் அணையிற் றுயிலுதன் முதலியனவுமாம்.

சுளனணி * * * வைய—எ - து, ஐய, சுளம் அழகுபெறுதற் குக் காரணமான தாமரையினது புதிய அரும்பையொக்கும் எம் முடைய ஊற்றின்பம் மிகவுமில்லாத இளமுலையை இதற்குமுன்பு பாராட்டிவிட்டாய் அப்பருவம் ஒழிந்து ஊற்றின்பத்தை மிகவுமு டைய நீக்கம் அறியாத வந்தின நிலைமை சிறிதுசாய்ந்த முலையினை யுடைய மிக்க இளமைப்பருவமெல்லாம் முற்றப் பாராட்டிவிட்டா யோ? அது செய்திலையே; எ - று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

இத்தாழிசையின் கருத்தான் முற்பட்டவற்றிற்கும் யாங் கூறியதே பொருளென்றுணர்க.

எனவாங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

அடர் பொன் * * * கலுழ—எ - து, நம்முடன் இவட்குப் பிணிப்புமிகும்படி நல்வினை நெகிழ்கின்ற காலத்தே நம்மை நது ராமையாகிய தீவினை வந்து புகுந்த இடத்துத், தகடாகிய பொன்

ளினது விளக்கத்தையொக்கும் அழகிய சுணங்கு கெடும்படி ஞாயிறுகாய்ந்த சுரத்தைப் போகும் நும்மை யாங்கள் எம்மிடத்து வருத்தத்தைச் சொல்லி விலக்க எம்மிடத்து ஒரு நல்வினை நின்றதும் உண்டோ? இல்லையே, யாங் கூறுவதென்? எ - று.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

*"காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை - யேமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி - யறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுங் கிழத்தியுஞ் - சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பயனே." என்னுஞ் சூத்திரத்திற் தலைவனுந் தலைவியும் மூப்புவருவதன்முன், துறப்பாரென்றலிற் பல்லு விழும் பருவத்தும் நரைவரும்பருவத்தும் இல்லறஞ் செய்திருப்பாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் றோழிக்கு இழிவுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இஃது எட்டடித்தரவும் மூன்றடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. †"வெண்பா வியலினும் பண்புற முடியும்" என்பது விதி. இது மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க. (௨௧)

௨௨. இலங்கொளி மருப்பிற் கைம்மா வுளம்புநர்
புலங்கடி கவணையிற் பூஞ்சினை யுதிர்க்கு
மிலங்குமலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரந்
தனியே யிறப்ப யாழநின் திருந்த
னருதற் கொன்றிவ் வழுங்க லூர்க்கே;

இனியான்,

உன்னலு முன்னேன் வாழலும் வாழேன்;
தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர்
வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்;

நல்குநர் புரிந்து நலனுணப் பட்டோ
ரல்குநர் போகிய வூரோ ரன்னர்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல் ௫௧-ம், சூத்.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௱-ம் ,,

கூடினர் புரிந்து குணனுணப் பட்டோர்
சூடின ரிட்ட பூவோ ரன்னர்;

எனவாங்கு,

யானு நின்னகத் தனையே னீந்து
கொலைவெங் கொள்கையொடு நாயகப் படுப்ப
வலைவர்க் கமர்ந்த மடமான் போல
நின்னுங்கு வரூஉமென் னெஞ்சினை
யென்னுங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைவி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென்றாட்கு உடன்படாது அவன் பிரியலுறத் தனது இறந்துபாடுதோன்றக் கூறியது.

(இ - ள்) இலங்கொளி * * * வாழேன்—எ - து, விளங்குகின்ற ஒளியினையுடையவாகிய, கொம்பினையுடைய யானையை அலைப்பார் அந்நிலத்தினின்றும் அவ்வியானையை ஓட்டுங் கவணையாலே பூக்களையுடைய கொம்பிற் பூக்களை உதிர்க்கும் விளங்குகின்ற மலைகள் வெம்பிய போதலரிய வெய்ய சுரத்தைத் தனித்து நீ போக யான் நின்னைக் கைவிட்டிருத்தல் இந்த இரக்கத்தையுடைய ஊர்க்குச் சிரித்தற்குத்தக்க காரியம்; நீ இங்ஙனம் பிரியுமளவில் யான் உண்டற்கு உரியனவற்றை உண்ணுதலுஞ்செய்யேன், உயிரா வாழ்தலுஞ்செய்யேன்; எ - று.

உண்ணேன், வாழேனென்பன முழுவதும் காரியவாசகமாயே நிற்குமென்பது, *"வினையேசெய்வது" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கூறினும். உம்மைகள் எண்ணும்மை. உண்ணாலும் உண்ணேனென்பது பசியடநிற்றல்.

இது தரவு.

தோணல * * * ரன்னர்—எ - து, தோளின் நலத்தை நுகர்ந்து கணவராற் றுறக்கப்பட்ட மகளிர் தண்ணீர்வேட்கையாலே கோலித் தண்ணீர்குடிக்கப்பட்ட, எச்சிலாற் பயன்படாத குடையோலையை ஒப்பர், அந்நிலையை ஓர்ந்திபரார்; எ-று.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல்: ௨௩-ம், சூ.

நல்குநர் * * * ரன்னர்—எ - து, மனம் விரும்பியருளின கணவர் நலத்தை நுகர்ந்து விடப்பட்ட மகளிர் குடியிருப்பார் போகிய பாழூரை ஒப்பர், அந்நிலையை ஓர்ந்துபார்; எ-று.

கூடினர் * * * ரன்னர்—எ - து, மனம் விரும்பிக் கூடின கணவராற் தங் குணத்தை நுகர்ந்துவிடப்பட்ட மகளிர் முடிப்பார் முடித்துப்போகட்ட பூவை ஒப்பர், அந்நிலையை ஓர்ந்துபார்; எ-று.

இவை *"உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்பதனாற் கொண்டாம்.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச் சொல்.

யானுநின் * * * கொண்மே—எ - து, நின்னிடத்துயானும் பயன்படாத தன்மையையுடையேன், இனிக் கொலைத்தொழிலிடத்துக் கடிய கோட்பாட்டோடே நாய் அமையாமற் சென்று தனக்கு உரித்தென்று அகப்படுத்திக்கொள்ள அதற்கு உரித்தாகாது வலைவர்க்கு அமர்ந்துவிட்ட மடமான்போலே எனக்கு உரித்தாக யான் அகப்படுப்பவும் எனக்கு வாராமல் நின்னுங்குவரும் என் நெஞ்சினைப் பாதுகாத்துக்கொள்; எ-று.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் தலைவிக்கு இழிவுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

நின்னுங்கு என்னுங்கு என்பன நின்னுடைய கையிடத்து என்னுடைய கையிடத்து எனச் சுட்டுப்பொருள் தந்தவாறுணர்க.

இஃது இனியான் எனத் தனிச்சொல்லும் ஓரடியான் ஒன்றம் பெற்றுவந்த கொச்சகம். இது †"பாநிலைவகை" என்னுஞ் சூத்திரவிதி. (௨௨)

௨௪. நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்துந்தா
மஞ்சிய தாங்கே யணங்காகு மென்னுஞ்சொ
லின்றீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற நின்கேள்
புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், சஉ-ம். சூத்.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், சஙிசும் ,,

மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணி யதுதேர
மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட்
பாயல்கொண் டென்றோட் கனவுவா ராய்கோற்
றொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ
விடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடு
நெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி நடுநின்று
செய்பொருண் முற்றுமள வென்றூ ராயிழாய்
தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற் றம்மின்றி
யாமுயிர் வாழு மதுகை யிலேமாயிற்
றொய்யி றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயி
னெய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று சொல்லென் னுயிர்.

இது தலைமகன் குறிப்புக் கண்டு பிரிவென்ன ஐயுற்றுச்செல்கின்ற தலைவி அக்காலத்துத் தலைவன் கனவின் அரற்றினமை கேட்டுப் பொருள்வயிற்பிரிகின்றானெனத் துணிந்து ஆற்றாளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது. இது *"மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே" என்பதனால் அந்தணன் அறங் கருதித் தூதிற்பிரிந்து அவ்வரசர் செய்த பூசனை வாங்கிக்கொண்டு வருதற்குப் பிரிகின்றதென்று கொள்க. இது "வேற்றுநாட்டகல்வயின் விழுமங்" கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இன்றீங்கிளவியையுடையாய்! நெஞ்சு நடுக்கமுறும்படி பலகாலுங் கேட்டுங் கேட்ட அதனை உண்டோ இல்லையோவென்று ஐயுற்றுந் தாம் அஞ்சியிருந்த பொருள் தாங் கேட்டபடியிலே மெய்யாய் வருத்தமாமெனும் பழமொழி அறிவியாக, உண்மையது எங்ஙனேயென்னில், நின்னுடைய உறவானவர், பலநாளும் புதியதொன்றாக என்னைப் பாராட்டுகையினாலே யானும் இப்பாராட்டுதல் ஒரு பிரிவையுடைத்தென்று கருதி அப்பிரிவை ஆராயாநிற்க, ஐந்துவகையாகக் கூட்டின மாசில்லாத வண்மையையுடைய படுக்கையிற் புணர்ந்த புணர்ச்சியிடத்தே என்தோளிலே துயில்கொண்டு கனாக்காண்கின்றவர், ஆராய்ந்த கோற்றொழிலையுடைய செறிந்த தொடியணிந்த முன்கையினையுடையாள் கையாறுகொள்ளாளாய்க், குத்துங் கொம்பினையுடைய யானை நீர் வேட்கையினாலே விளங்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௬-ம், சூத்.

குகின்ற பேய்த்தேரின் பொருட்டு ஓடும் நெடுமலையில் வெய்யசுரத்தைப் போய் இருபெருவேந்தரையுஞ் சந்துசெய்வித்தற்கு நடுவாக நின்று சந்துசெய்வித்தபின்னர் யாம் பெறுதற்கு உரியவாய் அவர் எமக்குச்செய்யும் பூசனையாகிய பொருள் அவர் தந்து முடியுமளவுந், தனக்கு வளைவினையுடைய இல்லறத்தையுங் காத்துச் செந்தீயையும் பாதுகாக்க வல்லளோவென்று கூறினர்; ஆய்ந்த இழையினையுடையாய்! நங் காதலர் கூட்டத்திற்கு இடையீடாகக் கொண்ட காரியம் பொருள்வயிற்பிரிவாயின், யாந் தம்மைப் பிரிந்து உயிர்வாழும் வலியிலேமாயில், இனி, அவள் மார்பிற் றொய்யிலை நீங்காதவர் இப்பொழுது துறந்தாரென்று நொய்ய மகளிர் கூறும் பழி தம்மிடத்தே நிற்ப, என்னுயிர் தம்மோடேகூடப் போயிற்றென்று சொல்; எ - று.

நெஞ்சுநடுக்குறக் கேட்டது இவ் ஆலிலே பேயுண்டென்று கேட்டாற்போல்வன. இன்கிளவி, பின்பு காரியத்தில் இனிய கிளவி; தீங்கிளவி, கேட்டகாலத்தில் இனிய கிளவி.

கனவுவாரொன்றது தொடங்கி என்றுரொன்ற துணையுங் கனவென்னும் மெய்ப்பாடு. கையாறு, உயிர்ப்பின்றி வினையொழிந்தயர்தல். தொய்யில் அவளெனக் கூட்டுக.

போயின்றென்ற குற்றுகரம் இன்பெற்று னகரந் திரியாமல் நின்றது. தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினள்.

இதனாற் தலைவிக்கு இழிவுந் தோழிக்கு அச்சமும் பிறந்தன.

இது சீருந் தளையுஞ் சிதையாமற் பன்னீரடியின் இகந்து ஒரு பொருணுதலாத சீர்வகைக் கலிவெண்பா. (உக)

உரு. வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
முகத்தவன் மக்களுள் முதியவன் புணர்ப்பினா
லைவரென் றுலகேத்து மரசர்க ளகத்தராக்
கைபுனை யரக்கில்லைக் கதழெரி சூழ்ந்தாங்குக்
களிதிகழ் கடாஅத்த கடுங்களி றகத்தவா
முளிகழை யுயர்மலை முற்றிய முழங்கழ
லொள்ளுரு வரக்கில்லை வளிமக னுடைத்துத்தன்
னுள்ளத்துக் கிளைகளோ டுய்ப்போகு வான்போல
வெழுவுறழ் தடக்கையி னினங்காக்கு மெழில்வேழ

மழூவஞ்சூழ் புகையழ லதர்பட மிதித்துத்தங்
குழூவொடு புணர்ந்துபோங் குன்றழல் வெஞ்சுர
மிறத்திரா லையமற் றிவணிலைமை கேட்டைமின் ;

மணக்குங்கான் மலரன்ன தகையவாய்ச் சிறிதுநீ
தணக்குங்காற் கலுழ்பானாக் கண்ணெனவு முளவன்றோ
சிறப்புச்செய் துழையராப் புகழ்போற்றி மற்றவர் [ல்;
புறக்கொடையே பழிதூற்றும் புல்லியார் தொடர்புபோ

ஈங்குநீ ரளிக்குங்கா லிறைசிறந் தொருநாணீர்
நீங்குங்கா னெகிழ்போகும் வளையெனவு முளவன்றோ
செல்வத்துட் சேர்ந்தவர் வளனுண்டு மற்றவ
ரொல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்புபோல்;

ஒருநாணீ ரளிக்குங்கா லொளிசிறந் தொருநாணீர்
பாராட்டாக் காற்பசக்கு நுதலெனவு முளவன்றோ
பொருந்திய கேண்மையின் மறையுணர்ந் தம்மறை
பிரிந்தக்காற்பிறர்க்குரைக்கும்பீடிலார்தொடர்புபோல்;

எனவாங்கு,

யாநிற் கூறுவ தெவனுண் டெம்மினு
நீநற் கறிந்தனை நெடுந்தகை வானந்
துளிமாறு பொழுதினிவ் வுலகம் போலுநின்
னளிமாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி நீ பிரிந்தாற் பீடிலார் தொடர்புபோல நம்மை அலர்தூற்றுவன இவ்வகைப்பட்டன சிலவுளவெனத் தலைவி ஆற்றாமை கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

(இ - ள்.) வயக்குறு * * * கேட்டைமின்—எ - து, வடமொழிப் பெயர்பெற்ற வயக்குறு மண்டிலம்போலும் முகத்தவனுடைய மக்களுள் மூத்த துரியோதனன் சூட்சியாலே, ஐவரென்று உலகத்தார் புகழுந் தன்மபுத்திரர் முதலியோர் உள்ளேயாகக், கையாலே புனையப்பட்ட அரக்குமாளிகையை விரைந்து நெருப்புச்சூழ்ந்தாற் போலக், களிப்பு விளங்குகின்ற மதத்தவாகிய கடிய களிறுகள் உள்ளேயாக, உலர்ந்த மூங்கிலையுடைய உயர்ந்த மலையைச் சூழ்ந்த முழங்

குகின்ற அழலைக், கணையத்தை மாறுபடுக்கின்ற தடக்கையினையுடைய தன் இனத்தைக் காக்கும் அழகினையுடைய வேழம், புகையழலையுடைத்தாகிய ஒள்ளிய உருவத்தினையுடைய அவ்வரக்கில்லை அந்த வீமசேனன் அழித்துத் தன் உளத்திற்குப் பொருந்தின சுற்றத்தோடே பிழைக்கப் போகின்றவனைப்போல, அதர்படும்படி மிதித்துத் தம்முடைய திரளோடே கூடிப் போதுங் காட்டுப் பரப்புச் சூழ்ந்த குன்று அழலும் வெய்தாகிய சுரத்தை இறப்பீராயின், ஐயனே! பின்னை இவளுடைய நிலைமையைக் கேட்பீராக; எ - று.

வடமொழிப்பெயர் பெற்ற வயக்குறு மண்டிலம் போலும் முகத்தவனென்றது, ஆதித்தரிற்பகனென்னும் வடமொழிப்பெயரைப் பெற்ற விளங்குதலுறும் ஆதித்தனைப் போலும் முகத்தையுடையவனென்பது. அவன் தான் குருடாயினமையிற் பிறரைக்காணாதவாறுபோல இவனும் பிறரைக் காணாத முகத்தையுடையவனென்றவாறு. திரிதராஷ்டிரனே. இனி, விளக்கமுற்ற கண்ணாடியின்பெயரை வடசொல்லாகிய பெயராற் பெற்ற முகத்தவன் என்றலுமாம். அது தர்ப்பணனனென்னும்பெயரை. அது பிறரைத் தான் காணாதவாறுபோல இவனும் பிறரைக்காணானென்றதாம். இனி, விளக்கமுற்ற நாட்டினின்ற அச்சொல்லினைத் திரிதராஷ்ட்ரனென்னும் வடமொழிப்பெயராலே தமிழ்ச்சொலீறாகத் திரித்த * ததராயனென்னும் பெயர் பெற்ற பாண்டுவுக்கு மூத்தவனென்றும் உரைப்ப.

முற்றிய முழங்கழலை, இனங்காக்கும் வேழம், புகையழலையுடைய அவ்வரக்கில்லை அவ்வளிமகன் உடைத்துக் கிளைகளோடே போவான்போல, அதர்பட மிதித்துக் குழுவொடுபுணர்ந்து போஞ்சுரமென்க. அழலைமிதித்துப் போமென முடிந்தது. அழுவஞ் சூழ் குன்று அழல்சுரமென்க. இது சுரத்திற்கு அடை.

ஐய? கேண்மினென்பது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். ஆயில், ஆலென விகாரமாயிற்று.

இது தரவு.

மணக்குங்கான் * * * தொடர்புபோல்—எ - து, தம்மிடத்தே இருந்தாராக அவர்களுக்குச் சிறப்புக்களைச் செய்து புகழ்ந்து வாழ்த்தி அவர் எழுந்த அளவிலே அவர்க்குள்ள பழிகளைப் பலர்க்குங் கூறும் புறங்கூறுவாருடைய உறவுபோல நீ கூடியிருக்குங் காலத்துச் செவ்

* சிரிததராயனெனறும் பாடம். எவ்வாறுகொளினும் பொருத்தமில்லை.

லியைத் தோற்றுவித்து மலரையொத்த தகைமையினையுடையவாய்ச் சிறிதுபொழுது நீர் பிரியுங்காலத்து நம் பழியைத் தூற்றி அழுதலமையாத கண்ணெனவுஞ் சில பகை உளவன்றே? எ - று.

அப்பகையைப்பேணுங் கண்ணெனவுமென்றது "கண்ணிற் சிறந்தவுறுப்பில்லை" எனப்படும் பகையாமென்னுங் குறிப்பிற்று.

ஈங்குநீ * * * தொடர்புபோல்—எ - து, ஒருவர்க்குச் செல்வமுண்டான இடத்து நீங்காதிருந்து அவருடைய செல்வத்தை நுகர்ந்து பின்னை அவர் மிடித்தகாலத்து அவர்க்கு ஒன்றை உதவுதலில்லாத அறிவில்லாதாருடைய உறவுபோலே நீர் இவ்விடத்தே கூடியிருந்து அருள்செய்யுங்காலத்து இவட்கு உண்டாகிய அழகைத் தானும் பெற்று இறையிலே சிறந்துகாட்டி, ஒருநாள் நீர் பிரியுங்காலத்துத் தோள் மெலிகையினாலே தான் உதவிசெய்யாது கழன்றுபோம் வளையெனவுஞ் சில பகை உளவன்றே; எ - று.

அப்பகையைப் பேணும் வளையெனவுமென்றது சிறந்து அழகுதருமாயினும் பகையாயிற்றென்னுங் குறிப்பிற்று.

ஒருநாணீ * * * தொடர்புபோல்—எ - து, இருவர் மனமும் பொருந்திய நட்பாலே அவன்கூறிய மறைப்பொருளை அறிந்து அம்மறைப்பொருளை அவன் நீங்கினுற் பிறர்க்கு இருந்துசொல்லும் பெருமையில்லாதார் உறவுபோலே ஒரு நாள் நீர் அளிசெய்யுங் காலத்து நம் அளிக்குத் தானுங் கூடினாற்போன்று ஒளி மிக்கு ஒரு நாள் நீர் அளியாக்காலத்து நம்முடைய குணத்தைப் பிறர்க்கு அறிவித்துப் பசந்துகாட்டும் நுதலெனவும் ஒருபகை உண்டன்றே? எ - று.

அப்பகையைப் பேணும் நுதலெனவுமென்றது, சிறப்புறுப்பாய் அழகு கொடுத்தற்கு உரியது பகையாயிற்றென்னுங் குறிப்பிற்று. மெய்யெல்லாங் கோலஞ்செய்தாலும் நுதற்குத் திலகம் முதலியன இட்டாக்கால் அவைகோலமாய்த் தோன்றுத தன்மை நுதற்கு உளதாகலிற் சிறப்புறுப்பாயிற்று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ-து, என்று; எ-று. ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

யாஅிற் * * * கவினே—எ - து, யாம் நினக்குக் கூறுகின்ற வார்த்தையால் என்னபயன் உண்டு? எம்மினுங்காட்டில் அறி

பகையுண்மையை நீ நன்றாக அறிந்தாய்; அதுவுமன்றி, நெடுந்தகாய்! இந்த ஆராய்ந்த இழையினையுடையாள் அழகு நீ அளித்தலை நீங்குங் காலத்து இவ்விடத்து வானந் துளிமாறுபொழுது இவ்வுலகங் கெடுமாறுபோலக் கெடுங்காண்; அதனை உட்கொள்ளாய்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் றோழிக்கு இழிவுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

"இது பெருமைக்கெல்லை கூறிய பன்னீரடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உசு)

ஒருகுழையொருவன்போலிணர்சேர்ந்தமராஅமும்
பருதியஞ் செல்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியு
மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியு
மேனோன்போ னிறங்கிளர்பு கஞலிய ஞாழலு
மானேற்றுக் கொடியோன்போ லெதிரிய விலவமு மாங்
தீதுதீர் சிறப்பி னைவர்க ணிலைபோலப் [கத்
போதவிழ் மரத்தொடு பொருகரை கவின்பெற
நோதக வந்தன்றா லிளவேனில் மேதக;

பல்வரி யினவண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்துத்
தொல்கவின் றொலைந்தவென் றடமென்றோ ளுள்ளுவா
ரொல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
வெல்புக ழுலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர்;

திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார்
நசைகொண்டு தந்நிழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்தம்
மிசைபரந் துலகேத்த வேதினாட் டுறைபவர்;

அறல்சாய பொழுதோடெம் மணிநுதல் வேறாகித்
திறல்சான்ற பெருவனப் பிழப்பதை யருளுவா
ரூறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
யாறின்றிப் பொருள்வெஃகி யகன்றநாட் டுறைபவர்;

எனநீ,

தெருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர்
பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர்
செருமேம் பட்ட வென்றியர்
வருமென வந்தன்றவர் வாய்மொழித் தூதே.

இது *“மேவிய சிறப்பி னேனோர்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பகைமேற்சென்ற அரசன் திறைபெற்ற நாடு காத்து அதன்கட் தன் செறிமுறைமை அடிப்படுத்துவதற்குப் பிரிவனென்றலின், பிரிவின்கட் தலைவன் இளவேனிற்காலத்துப் பிரிய, அக்காலவரவின்கட் தலைவி ஆற்றாளாய் அவர் நமக்கு அருளுங் காலையில் அருளார்காணென்றாட்குத், தோழி, அவர் வரவிற்கு இக்காலந் தூதாயன்றே வந்தது? நீ ஆற்றுவாயாகவென வற்புறுத்தியது.

(இ - ள்.) ஒருகுழை * * * மேதக — எ - து, நீர்பொருகின்ற கரையினிற்கும் ஒரு பூங்குழையையுடைய நம்பி மூத்தபிரானைப்போலப் பூங்கொத்துக்கள் பொருந்தின வெண்கடம்பும் பருதியாகிய அழகிய செல்வனைப்போல அரும்புகள் அலர்ந்த செருந்தியுஞ் சுறவையுடைத்தாகிய கொடியினையுடைய காமனைப்போல மிஞிறுகள் ஆரவாரித்தற்கிடமாகிய காஞ்சியும் அவன் தம்பி சாமனைப்போல நிறம் விளங்கிய பூக்கள்நெருங்கின ஞாழலும் இடபத்தினையுடைய கொடியினையுடைய இறைவனைப்போலப் பூக்கள் காலத்தை எதிர்கொண்ட இலவமுந், தமக்குக் கூற்றந் தீர்ந்த தலைமையினையுடைய ஐவர்களுடைய நிறத்தின்றன்மைபோல, அக்கரையிடத்துப் பூக்கள் விரிந்த பிற மரங்களோடே அழகுபெறப், பிரிந்தார்க்கு நோவு பொருந்தக் கூடியிருந்தார்க்குப் பெருமைபொருந்த இளவேனில் வந்துற்றது; எ - று.

மீனிலேறு, ஆனிலேறு, மிஞிறார்க்குங்காஞ்சி, இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேலே நின்றது. ஏனோன், ஏனையோனின் விகாரம். ஆங்கென்றது அக்கரையை. கரை மராமுஞ் செருந்தியுங் காஞ்சியும் ஞாழலும் இலவமும் பிறமரங்களோடே கவின்பெறவென இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்துமேல் ஏற்றலுமொன்று.

இது தரவு.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௯-ம் சூத்.

பல்வரி * * * டுறைபவர்—எ - து, இயற்கை நலங்கெட்ட என்னுடைய பெருமையையுடைய மெல்லிய தோளைப் பலவுரியினையுடைய இனமாகிய வண்டுகள் புதிதாகிய தேனை நுகரும் இளவேனிற்காலத்தே கூட நினைப்பார், முன்னர் அந்நாடு ஆள்பவர் கலக்கமுறுத்த அலைபெற்றுப், பின் தன்னை நிழலாக அடைந்த குடிமக்களுக்கு நெஞ்சுவருந்தாதபடி பகைவரைப் பேணிக் காத்து, முன்பு நாடு ஆட்சிபெற்ற பகைவரை வென்ற புகழை உலகத்தார் புகழப் புதுமையையுடைய நாட்டிலே இருக்கின்றவர்; எ - று.

என்றதனாற் றிறைபெற்ற நாட்டைத் திருத்தித் தன் நாடுபோல நெறிமுறைமை நடத்துவித்தலே பொருளென்று இருக்கின்றவர் நம்மை நினையாரகாணென்று நிகழ்ந்தது கூறினாள். விருந்து நாடெனவே பகைவர் தோற்றுத் திறைகொடுத்தமை தோன்றிற்று.

உள்ளுவாரொன முற்றுவினைப்பெயர்பொண்டுநின்றது காத்து உறைபவரொன்க.

திசைதிசை * * * டுறைபவர்—எ - து, குற்றமற்ற என் நலங் கெடுவதற்குத் திணைதோறுந் திசைதோறுந் தேனினம் ஆரவாரிக்குந் திருமருதந்துறைமுன்னே அருளுதலைச் செய்வார், நம்மைக் காத்தற்குரியான் இவனென்று நச்சுதல் கொண்டு தம்மை நிழலாக வந்தடைந்த குடிமக்களைத் தமக்குப் பாரமென்று பொறுத்துத் தம் புகழ் உலகெங்கும் பரக்கையினாலே அவ்வுலகத்தார் புகழத் தமக்கயலாகிய நாட்டிலே இருக்கின்றவர்; எ - று.

* " யாறுங் குளனுங் காவு மாடிப் - பதியிகந்து நுகர்தலு முரிய வென்ப" என்பதனாற் றிருமருதந்துறையில் அருளுவாரொன்றாள்.

அறல்சாய * * * டுறைபவர்—எ - து, எம்முடைய அழகினையுடைய நுதலும் பசந்து நாமும் வலியமைந்த பெரிய அழகை இழப்பதற்கு நீரற்று ஓடுதல்சுருங்கின இளவேனிற் காலத்தே அருளுதலைச் செய்வார், முன்பு நாடு ஆட்சிபெற்ற அரசர்செய்த வருத்தத்திற்கு அஞ்சி நிழலாக வந்தடைந்தார்க்கு நெஞ்சுவருந்தாதபடி பகைவரைப் பேணிக் காத்து நெறியன்றி அவ்வரசர் பொருளை விரும்புகையினாலே அவரை நீங்கின நாட்டிலே இருக்கின்றவர்; எ - று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ருo-ம் சூத்.

எனநீ * * * தூதே—எ - து, என்றுகூறி மனஞ்சுழலாதே கொள்; அதற்குக் காரணம் யாதெனில், நங் காதலர் பொருகின்ற மாறுபாட்டையுடைய யானையையுடையராய்ப் போர்செய்தற்கு மாறுபட்டு எதிர்வந்தவருடைய போரிடத்தே நீ கூறியவாறே மேலான நாடுகளைப் பெற்ற வெற்றியையுடையராகையினாலே அவருடைய மெய்ம்மொழியாகிய தூது வருவனென்றுசொல்லி வந்ததுகாண்; இனித் தோழி நீ இனிதுவாழ்வாயாக; எ - று.

மேம்பட்ட, ஈண்டுப் பெயராய் நின்றது. வரவெனவந்தன்று என்று பாடமாயின், வெற்றியையுடையராகையினாலே அவர் மெய்ம்மொழியாகிய தூது வந்ததென்று சொல்லி வந்ததென்க.

எனநீ, தனிச்சொல்; எஞ்சியது சுரிதகம்.

இதனாற் தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.

இது தரவின்கண் ஐஞ்சீரடிவருதலிற் கொச்சகமாய்க் கலிவெண்பாட்டின் வேறாயிற்று. (உ௫)

உஎ. ஈதலிற் குறைகாட்டா தறனறிந் தொழுகிய
தீதிலான் செல்வம்போற் றீங்கனி மாந்தப்
பேதுறு மடமொழிப் பிணையெழின் மானோக்கின்
மாதரார் முறுவல்போன் மணமௌவன் முகையூழ்ப்பக
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கதுப்புப்போற் கழல்குபு
தாதொடுந் தளிரொடுந் தண்ணற றகைபெறப்
பேதையோன் வினைவாங்கப் பீடிலா வரசனுட்
டேதிலான் படைபோல விறுத்தந்த திளவேனில்:

நிலம்பூத்த மரமிசை நிமிர்பாலுங் குயிலெள்ள
நலம்பூத்த நிறஞ்சாய நம்மையோ மறந்தைக்க
கலம்பூத்த வணியவர் காரிகை மகிழ்செய்யப்
புலம்பூத்துப் புகழ்பானுக் கூடலு முள்ளார்கொல்;

கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னல னணிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க
வொன்னுதார்க்கடந்தடூஉ முரவுநீர்மாகொன்ற[கொல்;
வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்

மையெழின் மலருண்கண் மருவூட்டி மகிழ்கொள்ளப்
பொய்யினாற் புரிவுண்ட நம்மையோ மறந்தைக்க
தைஇய மகளிர்தம் மாயமோ டமர்ந்தாடும்
வையைவர் ருயவொக்கர் நுகர்ச்சியு முள்ளார்கொல்;

எனவாங்கு,

நோய்மலி நெஞ்சமொ டினைய தோழி
நாமில்லாப் புலம்பாயி னடுக்கஞ்செய் பொழுதாயிற்
காமவேள் விழவாயிற் கலங்குவள் பெரிதென
வேமுறு கடுந்திண்டேர் கடவி
நாமமர் காதலர் துணைதந்தார் விரைந்தே.

இது தலைவன் குறித்துப் பிரிந்த இளவேனில் வரவின்கண் எம்மையோமறக்க, இக்காலத்து இவ்வூரின்கட் தாம் விளையாடும் விளையாட்டும் மறந்தாரோவெனச் சொல்லி ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தோழி, தலைவன் வரவுணர்ந்து கழி உவகையாற் கூறியது.

(இ - ள்.) ஈதலிற் * * * திளவேனில்—எ - து, கொடுத்தற்றொழிலிடத்துப் பொருட்குறை காட்டாமற் கொடுத்து இல்லறம் நிகழ்த்தும் முறைமையை அறிந்து நிகழ்த்திய தீவினையில்லாதவனுடைய செல்வம் மிகுமாறுபோல இனிதாகிய நீரையுடைய ஆற்றங்கரையில் மரங்கள் தழைக்கக், கேட்டோர் மயக்கம் உறுதற்குக் காரணமான மடமொழியினையும் மான்பிணையினது அழகையுடைய நோக்குப்போல நோக்கினையுமுடைய காதலையுடைய மகளிருடைய எயிறுபோல மணத்தையுடைய மௌவலின் முகை அலரத், தண்ணிதாகிய அறுதியையுடைய மணல் கழன்று வீழ்ந்த தாதாலுந் தளிராலுங் காதலரைக் கூடினவருடைய மயிர்போல அழகுபெற, இளவேனிற்காலம் அறிவில்லாத அமைச்சன் காரியத்தைப் புலப்படுத்தப் படைவலி இல்லாத அரசனது நாட்டிலே பகையரசன் படை வந்துவிடுமாறுபோலத் தங்குதலைச் செய்தது.

ஊழ்ப்பத் தகைபெற இளவேனில் இறுத்தந்ததென்க. காட்டாதென்பதற்குக் கொடுத்தென்றுங் * கழல்குபுவென்பதற்கு வீழ்ந்தவென்றும் வினை வருவிக்க.

இது தரவு.

* கழல்புரு என்றுபாடமாயின் அதற்கோர் வினை வேண்டிலது.

நிலம் பூத்த * * * முள்ளார்கொல்—எ - து, நிலம் பொலிவுபெறுதற்கு ஏதுவாகிய மரத்தின்மேலேயிருந்து காலங்கண்டு எக்கழுத்தஞ்செய்து ஆரவாரிக்குங் குயில்கள் நம்மை இகழும்படியாக நன்மைபொலிவுபெற்ற நமது நிறங்கெடும்படியாகத் தாம் விரும்பாத நம்மையோ மறப்பாராக, தாம் அணிந்த கலங்கள் பொலிவுபெறுதற்குக் காரணமான அழகினையுடைய பரத்தையருடைய அழகு தம் மனத்தை மகிழ்ச்சியைச் செய்கையினாலே தம் அறிவு பொலிவுபெற்றவளைப் புகழ்தல் அமையாத கூடலை நினையாரோ? நினைக்கில் வருவரன்றே? எ - று.

பெயரெச்சத்திற்குக் காரணம்வருதல் கருவிக்கண் அடங்கும். மறந்தைக்க, வியங்கோட் திரிசொல்.

தன்மிசை * * * விரும்பார்கொல்—எ - து, நஞ்சாயல் கெட்டமைகண்டு மலைமேலே மயில் ஆரவாரித்து ஆடும்படியாக, ஊரிலுள்ளார் ஆரவாரித்து அலர் தூற்றும்படியாக, நம்முடைய இயற்கைநலமும் மிகக் கெடும்படியாகத், தாம் விரும்பாத நம்மையோ மறப்பாராக, பகைவரை மாயஞ்செய்துகொல்லாது வென்றுகொல்லும் பரக்குங் கடலிடத்து எய்தாநின்ற மாமரத்தைத் தடிந்த வென்வேலையுடைய முருகன் திருப்பரங்குன்றின்மேற் பரத்தையருடன் விளையாடும் விளையாட்டையும் விரும்பாரோ? விரும்பில் வருவரன்றே? எ - று.

*"எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளு - மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும் - வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்." என்ற விதிபற்றிக் குறிஞ்சிக்குப் பயின்ற மயில் பாலைக்கண் இளவேனிற்காலத்து வருதலிற் பொழுதொடு புள்ளும் மயங்கிற்று.

மையெழின் * * * முள்ளார்கொல்—எ - து, எம்மை மயலாக்கிக் கருமையுடைத்தாகிய அழகினையுடைய நீலமலர்போலும் மையுண்கண்ணை மகிழ்ச்சிகொள்ளும்படி தன்னோடே மருவுதலூட்டித் தான் செய்த பொய்யாலே மனந் தன்னிடத்திலே புரிதலைச்செய்த தாம் விரும்பாத நம்மையோ மறப்பாராக, கோலஞ்செய்தலையுடைய பரத்தையர் தம்முடைய திரளோடே மனம் பொருந்தி விளையாடும் வையையாற்றிடத்து நீண்ட உயர்ந்த இடைமணலிடத்து நுகர்ச்சியையும் நினையாரோ? நினைக்கில் வருவரன்றே? எ - று.

மருவுதலூட்டியென்றார் அக்கண்ணிடத்து நாவாற் செய்யுந் தொழிலை. மருவூட்டிச்செய்தவென ஒருசொல் வருவிக்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சக-ம் சூத.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, என்றுகூறி; எ - று. ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

நோய்மலி * * * விரைந்தே—எ - து, நோய்மிக்க நெஞ்சோடே வருந்தாதேகொள்; தோழி! நாம் அமர்ந்தகாதலர் தனிமையாயின் நாமில்லாத தனிமையாயிருந்தது; காலமாயிற் பிரிந்தார்க்கு நடுக்கஞ் செய்யும் இளவேனிற்காலமாயிருந்தது, ஊரிலுள்ளார் கொண்டாடும் விழவாயிற் காமவேளுக்குச் செய்யும் விழவாயிருந்தது, ஆதலாற் பெரிதுங் கலங்குவளென்று கருதிப் பகைவர் மயக்கம் உறுதற்குக் காரணமான கடிய திண்ணிய தேரை விரைந்து செலுத்தித் தாந் துணையாந்தன்மையை நமக்குத் தந்தார்காண்! எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.

இஃது எட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் ஐயடிச்சுரிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உரு)

உஅ. பாடல்சால் சிறப்பிற் சினையவுஞ் சுனையவு
நாடினர் கொயல்வேண்டா நயந்துதாங் கொடுப்பபோற்
றோடவிழ் கமழ்கண்ணி தையுபு புனைவார்கட்
டோடுறத் தாழ்ந்து துறைதுறை கவின்பெறச்
செய்யவ ளணியகலத் தாரமொ டணிகொள்பு
தொய்யகந் தாழ்ந்த கதுப்புப்போற் றுவர்மணல்
வையைவா ரவிரற லிடைபோழும் பொழுதினான்;

விரிந்தானு மலராயின் விளித்தாலுங் குயிலாயிற்
பிரிந்துள்ளா ரவராயிற் பேதுறூஉம் பொழுதாயி
னரும்பட ரவலநோ யாற்றுவ ளென்னாது
வருந்தநோய் மிகுமாயின் வணங்கிறை யளியென்னோ;

புதலவை மலராயிற் பொங்கரின வண்டாயி
னயலதை யலரீராயி னகன்றுள்ளா ரவராயின்
மதலையி னெஞ்சொடு மதனில ளென்னாது
நுதலூரும் பசப்பாயி னுணங்கிறையளியென்னோ;

தோயின வறலாயிற் சுரும்பார்க்குஞ் சினையாயின்
மாவின தளிராயின் மறந்துள்ளா ரவராயிற்
பூவெழி லிழந்தகண் புலம்புகொண் டமையாது
பாயனோய் மிகுமாயிற் பைந்தொடி யளியென்னோ;

எனவாங்கு,

ஆயிழா யாங்கன முனையாதி சேயார்க்கு
நாந்தூது மொழிந்தனம் விடல்வேண்டா நம்மினுந்
தாம்பிரிந் துறைதலாற் றலர்
பரிந்தெவன் செய்தி வருகுவர் விரைந்தே.

இஃது இளவேனில்வரவின்கண் ஆற்றாத தலைவி தூதுவிடக் கருதத், தோழி, அவர் பிரிந்திருத்தலை நம்மினுந்தாம் வல்லரல்லரெனச் சொல்லி வற்புறுத்தியது.

(இ - ள்.) பாடல்சால் * * * பொழுதினான்— எ - து, சுனையிடத்துப் பூக்களை ஆராய்ந்து பறித்தலும் வேண்டாவாகிப் பாடுதல் அமைந்த தலைமையினையுடைய பூக்களைக் கொம்புகள் தாங் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பியுங் கொடுப்பனபோல இதழ்விரிகின்ற கமழுங் கண்ணியைக் கட்டிச் சூடும் அம்மகளிரிடத்தே திரட்சியுறத் தாழ்ந்து கொடுத்துத் துறைதொறுந் துறைதோறும் மரங்கள் அழகுபெறும்படி சிவந்த தலைக்கோலர் தங்கின மயிர்போற் சிலவிடங்கள், சிவப்பையுடைத்தாகிய மணலையுடைய வையையாற்றில் ஒழுகுகின்ற விளக்கத்தையுடைய அறல்மணல் திருமகளுடைய அழகினையுடைய மார்பிடத்து முத்தாரத்தோடே ஒப்புக்கொண்டு நடுவே பிளந்தோடும் பொழுதின்கண்; எ - று.

கவின்பெற அறல் இடைபோழுமென்றது காரணகாரியமாம். அஃதெங்ஙனமெனிற் பெருகியநீர் வற்றினகாலத்து அவ்வழகுண்டாதலின்.

குறிஞ்சிநிலத்திற் சுனைப் பூக்களைத் தேடிப் பறியாதபடி இக்கரையில் மரங்கள் வேண்டும் பூக்களைக் கொடுத்தனவென்றார்.

சுனையவுமென்னும் உம்மையைக் கொய்யலுமென மாறுக. உம்மை, எதிர்மறை. சினையவுமென்னும் உம்மையை நயந்துமென மாறுக. உம்மை, சிறப்பு.

சில்லிடத்துநீர்நிலைக்குச் சுனையென்னும் பெயரோ டாண்டுக்கூறுதலானும் யாற்றங்கரைக்கண் இன்மையானுஞ் சினை தாழ்ந்து கொடுத்தலன்றிச் சுனை தாழ்ந்து கொடுத்தல் இன்மையானும் இதுவே பொருளாம். தோடுறத் தாழ்ந்தென்றதற்குத் திரட்சியுறத் தங்கியென்றுங் கவின்பெறவென்றதற்குக் கவின்பெறுநிற்கவென்றும் பொருள்கூறிற் பெறுநிற்க இடைபோழுமென்றது பிறவினையாதலின் ஆற்றிற்குச் சிறப்புக் கூறிற்றன்றாய் வேறோர் வினையாமாறுமுணர்க.

இது தரவு.

விரிந்தானு * * * யணியென்றோ—எ - து, மலர்கள் அலர்ந்து, அமையாவாயிற், குயில்கள் தம் பெடையை அழைத்துக் கூவுமாயின் நந்தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து நினையாராயின், இளவேனிற்காலம் மயக்கம் உறுத்துமாயின், அரிய நினைவையுடைய அவலத்தைச் செய்யுங் காமநோய்க்கு இவள் ஆற்றுவளென்று கருதாது இவள் இறந்துபடுவளென்று நீ வருந்தும்படி எனக்குக் காமநோய் மிகுமாயின், வணங்கின இறையையுடையாய்! நம்மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்னபயன் தரும்? எ - று.

புதலவை * * * யளியென்றோ—எ - து, மலர்கள் சிறுதூற்றிலவையாயின், வண்டுகள் சோலையிடத்தனவாயின், அலர் அயலாரிடத்ததாயின், நந்தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து நினையாராயிற், பசப்பு ஒருபற்றிலாத நெஞ்சுடனே தானும் வலியளல்லளென்று கருதாதே நுதலிடத்தே பரக்குமாயின், அசைகின்ற இறையினையுடையாய்! நம்மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்னபயன் தரும்?.

தோயின * * * யளியென்றோ—எ - து, அற்றுவருதலையுடைய நீர் மணலிடத்தே செறிந்தனவாயிற், கொம்பிற் பூக்களிலே சுரும்பு ஆரவாரிக்குமாயிற், தளிர் மாவிடத்தனவாயின், நந்தலைவர் நம்மை மறந்து நினையாராயிற், பூவினது அழகை இழந்த கண்கள் உறக்கத்தைக்கொண்டு ஆற்றியிராமற் றனிமையால் உண்டான நோய் மிகுமாயிற், பசிய தொடியினையுடையாய்! நம்மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்னபயன் தரும்? எ - று.

ஓகாரங்கள் எதிர்மறையாதலிற் பயன் தாராதென நின்றது.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, என்று ; எ - று. ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

ஆயிழாய் * * * விரைந்தே—எ - து, ஆராய்ந்த இழையினை யுடையாய், அங்ஙனம் பயனின்றாக உரையாதேகொள்; சேய்நாட்டில் உறைகின்றவர்க்கு நம் வருத்தத்தைக் கூறினமாய் நாந் தூது போக விடவேண்டா; நம்மினுந் தாம் இக்காலத்துப் பிரிந்திருத்தலை ஆற்றாராய் விரைந்து வருகுவராதலால் வருந்தி என்னகாரியஞ் செய்கின்றாய் ? எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் றலைவிக்கு இழிவுந் தோழிக்கு அச்சமும் பிறந்தன.

இஃது எழடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. (உஎ)

உ௮. தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலி
னல்லாந்தா ரலவுற வீன்றவள் கிடக்கைபோற்
பல்பய முதவிய பசுமைதீ ரகன்ஞாலம்
புல்லிய புனிறொரீஇப் புதுநல மேர்தர,
வளையவர் வண்டல்போல் வார்மண லடுக்கொள
விளையவ ளைம்பால்போ லெக்கர்போழ்ந் தறல்வார
மாவீன்ற தளிர்மிசை மாயவ டிதலைபோ
லாயிதழ்ப் பன்மல ரையகோங் குறைத்தர
மேதக விளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதின்கண்;

சேயார்கட் சென்றவென் னெஞ்சினைச் சின்மொழி
நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறுப்பென்மன் னிறைநீவி
வாய்விரிபு பனியேற்ற விரவுப்பன் மலர்தீண்டி
நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தரூஉம்;

போழ்துள்ளார் துறந்தார்கட் புரிவாடுங்கொள்கையைச்
சூழ்பாங்கே சுடரிழாய் கரப்பென்மற் கைநீவி
வீழ்கதிர் விடுத்தபூ விருந்துண்ணு மிருந்தும்பி
யாழ்கொண்ட விமிழிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம்;

தொடிநிலை நெகிழ்த்தார்கட் டோயுமென் னாருயிர்
வடுநீங்கு கிளவியாய் வலிப்பென்மன் வலிப்பவு
நெடுநிலாத் துறந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட
கடிமலர் கமழ்நாற்றங் கங்குல்வந் தலைத்தரூஉம்;

எனவாங்கு,

வருந்தினை வதிந்தநின் வளைநீங்கச் சேய்நாட்டுப்
பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா தேகிநம்
மருந்துயர் களைஞர் வந்தனர்
திருந்தெயி றிலங்குநின் றேமொழி படர்ந்தே.

இது பருவவரவின்கண் ஆற்றாத தலைவியைத் தோழி வற்புறுப்ப, வன்புறையெதிரழிந்தாட்குத், தோழி, அவன் வரவுணர்ந்து கழியுவகையாற் கூறியது.

(இ-ள்.) தொல்லெழில் * * பொழுதின்கண்—எ-து, கருப்பந் தங்கிய காலத்துப் பிறக்கும் வேட்கையாகிய நோய் இளமைக் காலத்து அழகைக் கெடுக்குமளவன்றி மிகவருத்துகையினாலே அதற்கு அலமந்த சுற்றத்தார், பின்னர் அவள் மெய்ந்நோக்காடு கண்டு வருத்தமுறும்படி புதல்வனையீன்றவள், புதல்வனைக்கொண்டு அக்குடியையெல்லாம் பாதுகாத்துக்கிடந்த கிடக்கைபோலத், தன்னிடத்துப் பயிரையுண்டாக்கின உழவர், தனக்கு இடையில் வந்த நோய்க்கு வருந்திய வருத்தம் நீங்கும்படி, தான் ஈன்ற உணவுகளைக்கொண்டு குடிமக்களையெல்லாம் பாதுகாத்த உலகம், அவள் தன்னைப்புல்லிய ஈன்றணுமை தீர்ந்து புதுநலம் பெற்றாற்போலத், தான் ஈன்ற பசுமை தீர்ந்த புதிய அழகு தோன்ற, வளையினையுடைய இளையோர் இழைத்த வண்டற்பாவையும் பூவுங் கலந்துகிடந்தாற்போல வார்ந்த மணல் பூக்கள் உதிர்ந்து கிடந்த வடுவைத் தன்னிடத்தே கொள்ள, இளையமகளிருடைய மயிர்போல இடுமணலை ஊடறுத்த அலையுடைய நீர் ஒழுக, மாமைநிறத்தையுடையவள் திதலைபோல மாவீன்ற சிறிது முற்றின தளிர்மேலே அழகிய இதழையுடைய பலமலர்களினுடைய வியக்கத்தக்க தாதுகள் உதிர்தலைச்செய்யப், பெருமை பொருந்த இளவேனிற்காலம் வந்துவிட்ட பொழுதின்கண்ணே; எ-று.

வார்தர, எழுச்சிதர. ஐயென்னும் உரிச்சொல் ஐயவெனப் பெயரெச்சக்குறிப்பாய் நின்றது.

இது தரவு.

சேயார்கட் * * * தலைத்தரூஉம்—எ - து, சிலவான சொல்லினையுடையாய்! சேணிடைப் பிரிந்தோரிடத்தே சென்ற என் நெஞ்சினை ஆற்றுவித்துக் கொண்டிருத்தல்வேண்டுமென்று நீ சொல்லும் எல்லைத்தன்றாக மிகவும் ஆற்றி நிறுப்பேன், அதனாற் பெற்றதென்? யான் ஆற்றிநிறுத்தலைக் கைகடக்கும்படியாக வாடைக்காற்று வாய்விரிந்து பனியையேற்றுநின்ற விரவுதலையுடைய பல மலர்களை அளைந்துவந்து பிரிந்தோர்க்கு நோய்செய்தற்குக் காரணமான இளவேனில் காலின்கண்ணே வருத்தத்தைத் தரும்; எ - று.

நீவவெனத் திரிக்க.

போழ்துள்ளார் * * * யலைத்தரூஉம்—எ - து, விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! இளவேனிற்காலத்தை நினையாராய் நம்மை மறந்தாரிடத்தே மனம்புரிதலால் என்மேனிவாடுங் கோட்பாட்டினைப் பிறர் அறியலாகாதென்று சூழ்ந்து அப்பொழுதே மறைப்பேன், அதனாற் பெற்றதென்? யான் மறைத்ததனைக் கைகடக்கும்படியாக வீழ்கின்ற ஞாயிற்றின் கதிர் அலர்த்தின பூவினது தேனை உண்ணுங் கரிய தும்பியினது யாழோசையையொத்த முழங்குகின்ற ஓசை நடக்கும் மாலைக்காலம் வந்து வருத்தைத்தரும்; எ - று.

கொண்ட உவமவுருபு.

தொடிநிலை * * * தலைத்தரூஉம்—எ - து, குற்றம் நீங்குகின்ற வார்த்தையினையுடையாய்! தொடியை நிற்கின்ற நிலையினின்று நெகிழப்பண்ணினாரிடத்தே நின்று தோயும் என்னுடைய அரிய உயிரை அவரிடத்துச்சென்று செறியாமற் காக்கத்துணிவேன், அதனாற் பெற்றதென்? யான் அங்ஙனம் துணியவும் வண்டுகள் துறந்து உண்ணும்படியாக நிறைத்த இதழ்கள் அலர்ந்த மணத்தினையுடைய மலர்கள் கமழும் நாற்றம் நெடிய நிலாவையுடைய இராக்காலத்தே வந்து வருத்தத்தைத்தரும்; எ - று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, எனச்சொல்லி; எ - று.

ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

வருந்தினை * * * படர்ந்தே — எ - து, வருந்தித் தங்கின நின் வளை கழலும்படியாகத் தலைவன்பின் பாராதே தூரிய நாட்டிலே பிரிந்திருந்து தேடும் பொருட்பிணியாலே போய்த் திருந்தின எயிறுகள் விளங்குதற்குக் காரணமான நின் தேன்போலும் மொழியை நினைத்து நம் அரிய துயரைக் களைவாராய் வந்தார்; இனி, நீ வருந்தாதே கொள்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால் தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இது *"நிலனொருங்கு மயங்குதலின்று" எனவே காலம் மயங்குதலின் வேனிலும் வாடையும் மாலையுங் கங்குலும் வந்தன.

இஃது ஒன்பதடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உ௯)

௩௰, அருந்தவ மாற்றியார் நுகர்ச்சிபோ லணிகொள
விரிந்தானாச் சினைதொறூஉ வேண்டுந்தா தமர்ந்தாடிப்
புரிந்தார்க்கும் வண்டொடு புலம்புதீர்ந் தெவ்வாயு
மிருந்தும்பி யிசைகொள வெதிரிய வேனிலான்;

துயிலின்றி யாநீந்தத் தொழுவையம் புனலாடி
மயிலியலார் மருவுண்டு மறந்தமைகு வான்மன்னோ
வெயிலொளி யறியாத விரிமலர்த் தண்காவிற்
குயிலாலும் பொழுதெனக் கூறுந ருளராயின்;

பானாள்யாம் படர்கூரப் பணையெழி லணைமென்றோண்
மானோக்கி னவரோடு மறந்தமைகு வான்மன்னோ
வானாச்சீர்க் கூடலு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லைத்
தேனார்க்கும் பொழுதெனத் தெளிக்குந ருளராயின்;

உறலியா மொளிவாட வுயர்ந்தவன் விழவினுள்
விறலிழை யவரோடு விளையாடு வான்மன்னோ
பெறலரும் பொழுதோடு பிறங்கிணர்த் துருத்திசூழ்ந்
தறல்வாரும் வையையென் றறையுந ருளராயின்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கஉ-ம் சூத்.

எனவாங்கு,

தணியாநோ யுழந்தானாத் தகையவ டகைபெற
வணிகிளர் நெடுந்திண்டே ரயர்மதி பணிபுகின்
காமர் கழலடி சேரா
நாமஞ்சா றெவ்வரி னடுங்கினள் பெரிதே.

இது பருவவரவின்கண் ஆற்றாத தலைமகள் இறந்தது சிந்தித்து நம் மாட்டு அன்பிலராயினும் இக்காலத்து இவ்வூரின்கட் பண்டு நாம் விளையாடியவாறு நினைந்துவருவர் இக்காலவரவு சொல்லுவார் உளராயினெனக் கேட்ட பாணன் பாசறைக்கட் சென்று தலைவனைக் கண்டு கூறியது.

(இ - ள்.) அருந்தவ * * ! * வேனிலான்—எ - து, செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்தவர்கள் குறைவற நுகரும் நுகர்ச்சிபோல அழகுகொள்ள அரும்புகள் விரிந்தமையாற் கொம்புகடோறுந் தான் விரும்புந் தாதைப் பொருந்தியுண்டு விரும்பி ஆர்க்கும் வண்டோடே கருந்தும்பிகளும் வருத்தந் தீர்ந்து எவ்விடமுந் தங்குதல் கொள்ளும்படி மரங்கள் அவற்றை எதிர்கொண்ட இளவேனிற் கண்ணே ; எ - று.

இது தரவு.

துயிலின்றி * * * ருளராயின்—எ - து, இக்காலம் வெயிலினது ஒளியைக்கண்டறியாத விரிந்த மலரையுடைய குளிர்ந்த பொழிலிலே குயில் கூவுங் காலமென்று அவற்குக் கூறுவார் சிலருளராயின் யாந் துயிலின்றி யாமக்கடலை நீந்தத் தான் மயில்போலும் இயலினையுடைய பரத்தையர் மருவுதலை நுகர்ந்து அவருடனே அழகிய புனலையுடைய மடுக்களையாடி நம்மை மறந்து அவரிடத்தே அமைந்திருப்பன் அதனாற் பெற்றதென் ? கூறுவார் இன்றே; எ - று

பானாள்யாம் * * * ருளராயின்—எ - து, இக்காலம் அமையாத புகழையுடைய மதுரையிடத்து அரும்புகள் அவிழ்ந்த நறிய முல்லையிலே தேனினம் ஆரவாரிக்குங் காலமென்று அவர்க்குத் தெளிவிப்பார் சிலருளராயின் நடுயாமத்தே யாம் வருத்தமிகத் தான் மூங்கிலின் அழகையுடைய அணைபோலும் மெல்லிய தேளையும் மானினது நோக்கம்போலும் நோக்கினையுமுடைய பரத்தை

யருடனே கூடி நம்மை மறந்து அவரிடத்தே அமைந்திருப்பன் அதனாற் பெற்றதென் ? கூறுவார் இன்றே ; எ - று.

உறலியா * * * ருளராயின்—எ - று, இக்காலம் பெறுதற்கரிய இளவேனிற்காலத்துடனே பெருமையினையுடைய பூங்கொத்துக்களையுடைத்தாகிய யாற்றிடைக்குறையைப் புடைசூழ்ந்து வையை அறனுண்டாம்படி ஒழுகுமென்று அவற்குச் சொல்லுவார் உளராயிற் றம்மை உறுதற்குரிய யாம் ஒளிகெடும்படியாகக் காமனுக்கு எடுத்த திருநாள் இக்காலத்து வெற்றியையுடைய இழையினையுடைய பரத்தையருடனே விளையாடுவன் அதனாற் பெற்றதென் ? கூறுவார் இன்றே; எ - று.

*"சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர - வனைநால் வகையுஞ் சிறப்பொடு வருமே." என்பதனாற் பரத்தையரோடு விளையாடுவானெனப் பொறாமைகூறியும் அவன் ஈண்டு அடையானாகவெனக் காதலைச் சிறப்பித்தலின் அமைந்தது. இவை விளையாட்டிற் பிறந்த உவகையென்னும் மெய்ப்பாடு; இவை தன்கட் டோன்றிய பெயர்பற்றி வரும்.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, எனச்சொல்லி; எ - று. ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

தணியானோ * * * பெரிதே—எ - து, மீளாத காமநோயிலே வருந்தியமையாத தகைமையையுடையவள் நின்னுடைய விருப்பத்தையுடைய கழல் அணிந்த அடியைப் பணிந்து சேராத அச்சம் அமைந்த பகைவரைப்போலே பெரிதுநடுங்கினள், அவள் அழகைப் பெறும்படி அழகுவிளங்கின கொடிய திண்ணிய தேரைச் செலுத்துவாயாக; எ - று.

இது சுரிதகம்.

†"பாசறைப் புலம்பலும்" என்புழித் தூதுகண்டு தலைவன் புலம்புவனாதலிற் றூதாய்ச்சென்ற பாணன் கூறினான்.

இது ‡"திணைமயங் குறுதலும்" என்பதனாற் பாலைக்கண் மருதம் நிகழ்ந்தது.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், கே-ம் சூத்.
† ,, ,, அகத்திணையியல், சக-ம் ,,
‡ ,, ,, ,, கஉ-ம் ,,

இதனாற் றலைவிக்கு இழிவுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இது * “மரபின” என்றதனான் நான்கடித்தரவிற்கு நான்கடித்தாழிசை வந்து தனிச்சொற்பெற்று நான்கடிச்சுரிதகத்தானிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உக)

கக. கடும்புனல் கால்பட்டுக் கலுழ்தேறிக் கவின்பெற
நெடுங்கயத் தயலய லயிர்தோன்ற வழ்மணல்
வடித்தூர வரிப்பபோ லீங்கைவா டுதிர்புகப்
பிரிந்தவர் நுதல்போலப் பீர்வீயக் காதலர்ப்
புணர்ந்தவர் முகம்போலப் பொய்கைப்பூப் புதிதீன
மெய்கூர்ந்த பனியொடு மேனின்ற வாடையாற்
கையாறு கடைக்கூட்டக் கலக்குறூஉம் பொழுதுமற்
பொய்யேமென் றாயிழாய் புணர்ந்தவ ருரைத்ததை;

மயங்கமர் மாறட்டு மண்வெளவி வருபவர்
தயங்கிய களிற்றின்மேற் றகைகாண விடுவதோ
பயங்கெழு பல்கதிர் பால்போலும் பொழுதொடு
வயங்கிழை தண்ணென வந்தவிவ் வசைவாடை;

தாள்வலம் படவென்று தகைநன்மா மேல்கொண்டு
வாள்வென்று வருபவர் வனப்பார விடுவதோ
நீள்கழை நிவந்தபூ நிறம்வாடத் தூற்றுபு
தோளதிர் பகஞ்சேரத் துவற்றுமிச் சின்மழை;

பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்
வகைகொண்ட செம்மலும் வனப்பார விடுவதோ
புகையெனப் புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா
முகைவெண்ப லுதிர்பொர முற்றிய கடும்பனி;

எனவாங்கு,

வாளாதி வயங்கிழாய் வருந்துவ ளிவளென
நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
மீளிவேற் றானையர் புகுதந்தார்
நீளியர் கூடா நெடுங்கொடி யெழவே.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கசச-ம் சூத்.

இஃது இளவேனிற்காலத்து வருவல், அத்துணையும் ஆற்றியிருவென்று மண் நசையால் வேந்தன் சென்றவழி முன்பனிக்காலமும் பின்பனிக்காலமும் வந்து வருத்தலின் ஆற்றாத தலைவியைத் தோழி வருவரொன வற்புறுப்பவும், வன்புறை எதிரழிந்தவழித், தலைவன் யாங்குறித்த பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றியிராளெனப் பின்பனிக்காலத்து வருகின்ற வரவுணர்ந்து தோழி கழியுவகையாற் கூறியது.

(இ - ள்.) கடும்புனல் * * * ருளாத்ததை—எ - து, யாறு கூதிர்காலத்துப் பெருகுதலிற் கடிதாகிய நீர் வற்றிக் கால்களாக ஓடுதலுண்டாய்க் கலங்கந் தெளிந்து அழகுபெற, நெடிய குளங்களின் அயலே அயலே நுண்மணல் தோன்ற, அம்பணலின் அறல் மறையும்படி கோலஞ்செய்தவன்போல ஈங்கையினது வாட்பூக் காம்பு கழன்று அம்மணலிலே வீழக், கணவனைப் பிரிந்த மகளிர் நுதல்போல முன்பூத்த பீர்க்கம்பூ இப்பொழுது பூவின்றாகத், தாங் காதலித்த தலைவனைக்கூடின மகளிர்முகம்போலப் பொய்கையிற் பூக்குந் தாமரையைப் பொய்கை புதிதாகப் பூக்க, முன்பனிக்காலத்திற்கும் பின்பனிக்காலத்திற்கும் மேலாய்நின்ற இளவேனிற்காலம் ஆயிழாய்! நம்மைக் கூடினவர் தப்பாமல் வருவேமென்று கூறின காலம் அதனாற்பெற்றதெனக் காலம் வருந்துணையும் ஆற்றியிராதபடி முன்பனிக்காலத்து வாடையாலும் மெய் வளைதற்குக் காரணமான பின்பனியாலும் உண்டாகிய வினை ஒழிந்து அயர்தல் இறந்துபாட்டை நமக்குக் கூட்டுகையினாலே நெஞ்சு கலக்கமுறுகின்றது; யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்; எ - று.

முன்னர்நின்ற செயவெனெச்சங்கள் மேனின்றவென்னும் பெயரெச்சத்தோடுமுடிந்து, அது பொழுதென்னும்பெயரோடுமுடிந்தது.

ஙைகயாறும் ஒரு மெய்ப்பாடென்றுணர்க.

இது தரவு.

மயங்கமர் * * * வசைவாளை—எ - து, உலகிற்கு உணவுகளை விளைத்தற்குக் காரணமாகிய மதியின்கதிர்கள் பாலையொத்து விளங்கும் இராப்பொழுதோடே விளங்குகின்ற அணிகள் குளிரும்படியாக வந்த இந்த அசைதலையுடைய வாடைக்காற்று இரண்டுபடையுந் தம்முள் மயங்கினபோரிலே மாறாகிய அரசனைக்கொன்று அவன் நாட்டைக்கைக்கொண்டு களிற்றின்மேலே வருமவருடைய வீரத்தாற்

பிறந்த அழகை நாங்கண்டுநுகரும்படியாக நம் உயிரைக்கொள்ளாது விடுவதொன்றாய் இருந்ததோ? அது கொண்டேவிடும்; எ - று.

தியங்குதல், அசைவு.

பால்போழுமென்று பாடமாயிற் பாலை வருத்துமென்க.

இதனுள் வென்ற வீரத்தாற் பிறந்த அழகை நுகர விரும்புதலிற் தலைவியும் அரசவருணமேயாயிற்று. இதுமேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். இது *"வவன்மரபின்" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

தாள்வலம் * * * சின்மழை—எ - து, நீண்ட கரும்பில் ஓங்கின பூவை நிறங்கெடும்படி காற்றாற் தூற்றித் தோள்கள் குளிரால் நடுங்கி நம் ஆகத்தைச் சேரும்படி தூவறுகின்ற இச்சிலவாகிய மழை தமது தாள்களாலே வெற்றியுண்டாம்படி வென்று அழகினையுடைத்தாகிய நல்ல குதிரையை ஏறி வாளாலே வென்று வருமவருடைய வீரத்தாற்பிறந்த அழகை நாங்கண்டு நுகரும்படியாக நம் உயிரைக்கொள்ளாது விடுவதொன்றாய் இருந்ததோ? அது கொண்டேவிடும்; எ-று.

இத்தாழிசைகள் இரண்டும் முன்பனிப்பருவங் கழிகின்றன கூறினவாகக் கொள்க.

பகைவென்று * * * கடும்பனி—எ - து, புகையென்னும்படி சிறுதூறுகளைச் சூழ்ந்து பூவாய் அழகிய கள்ளைப் பொதிதலைச் செய்யாத முகைபோலும் வெள்ளிய பல்லின் நுனைகள் தம்மிற் பொரும்படி முதிர்ந்த கடிய பனி பகையைவென்று திறையைவாங்கின பாய்ந்துசெல்கின்ற திண்ணிய தேர்மிசை வருமவருடைய கூறுபாடு கொண்ட தலைமையினையுடைய வீரத்தாற் பிறந்த அழகை நாங்கண்டு நுகரும்படியாக நம் உயிரைக் கொள்ளாது விடுவதொன்றாய் இருந்ததோ? அது கொண்டேவிடும்; எ - று.

இது † "பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப" என்றதனாற் பின்பனி வந்தது.

பரித்திண்டேர் எனவும் பாடம்.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ - து, என்று; எ - று. ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௪ - ம் சூத்.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௪௰-ம். சூத்.

வாளாதி ** * யெழவே—எ - து, பயனிலகூறுதேகொள் விளங்கின இழையினையுடையாய்! பொய்யன்றித் தாஞ் சொல்லிய காலெல்லை வருதற்கு இன்னுஞ் சிறிதுநாட் செல்லுமென்று தூக்கி அத்துணையும் ஆற்றாது இவள் வருந்துவளென்று கருதிக் கூற்றுவனையொத்த வேற்படையினையுடையவர் புகழ் வளர்கின்ற உயர்ந்த கூடலிலே நெடிய வெற்றிக்கொடிகளைக் கட்டும்படியாகப் புகுந்தார்காண்; எ - று.

நிறுத்தென்றது, தூக்கியென்னும்பொருட்டு.

* "கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார் - வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்" என்பதனால் உருவுவெளிப்படுதலின் இவ ளென்றான்.

† "நிலனொருங்கு மயங்குத லின்று" எனவே காலம் இரண்டும் மயங்குமென்றலின் முன்பனியும் பின்பனியும் மயங்கிற்று.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இது எட்டடித் தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௬0)

௬௨. எஃகிடை தொட்டகார்க் கவின்பெற்ற வைம்பால்
மையற விளங்கிய துவர்மண லதுவது [போன்
வைதாக நெறித்தன்ன வறலவிர் நீளம்பா
லணிகதை யிடையிட்ட வீகையங் கண்ணிபோற்
பிணிநெகி ழலர்வேங்கை விரிந்தபூ நெறிகொளத்
துணிநீராற் றூய்மதி நாளா லணிபெற
மின்றவ டிதலைபோ லீர்பெய்யுந் தளிரொடு
மான்றவ ரடக்கம்போ லலர்செல்லாச் சினையொடும்
வல்லவர் யாழ்போல வண்டார்க்கும் புதலொடு
நல்லவர் நுடக்கம்போ னயம்வந்த கொம்பொடு
முணர்ந்தவ ரீகைபோ லிணரூழ்த்த மரத்தொடும்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௯-ம் சூத்.
† „ „ அகத்திணையியல், ௧௨-ம் „

புணர்ந்தவர் முயக்கம்போற் புரிவுற்ற கொடியொடு
நயந்தார்க்கோர் நல்லை மிளவேனி லெம்போலப்
பசந்தவர் பைதனோய் பகையெனத் தணித்துநம்
மின்னுயிர் செய்யு மருந்தாகிப் பின்னிய
காதல ரெயிறேய்க்குந் தண்ணருவி நறுமுல்லைப்
போதாரக் கொள்ளுங் கமழ்குரற் றென்னுந்
தூதுவந் தன்றே தோழி
துயரறு கிளவியோ டயர்ந்தீகம் விருந்தே.

இது காலவரவு கண்டு ஆற்றாளாயினவிடத்துத் தோழி காலத்தை நோக்கி அழகிதாகச் செய்தாய் வந்தெனச் சொல்லித், தலைவிக்கு நங் காதலர் வருகின்றாரெனச் சொல்லிவந்த தூதுகாண் இது, நாம் விருந்தயர்கமெனச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) எஃகிடை * * * நெறிகொள — எ - து, கத்திரிகை இடையிலே நீண்டிய மேகத்தின் கவினைப்பெற்ற ஐந்துபகுதியையுடைய மயிர்போலப் புலர்ந்த மணல் மேகம் மழைபெய்யாமற் போகையினாலே விளங்கினவென முற்றாக அறுத்து நொய்தாகப் பிடித்துவிட்டாற்போன்ற அறுதிவிளங்கின நீண்ட ஐம்பாலிற் பல ஒளிகளையுடைய அணிகளுக்கிடையே இட்டுவைத்த பொன்னாற்செய்த அழகிய கண்ணிபோலே அந்தமணலிலே பிணிநெகிழ்ந்த பல பூக்களும் வேங்கையினது விரிந்த பூக்களும் ஒழுங்குகொள்ள; எ-று.

பிற்கூறிய நீளம்பாலென்றதனை முற்கூறிய ஐம்பாலைச்சுட்டின சுட்டுப்பெயராகக்கொள்க.

மணல் ஐம்பால் போல விளங்கின ; அவ் ஐம்பாலிற் கிடந்த அணியும் பொன்மாலையும்போலே அந்த மணலிலே பல நிறத்தையுடைய பூக்களும் வேங்கைப்பூக்களும் ஒழுங்குகொண்டனவென உணர்க.

தணிநீராற் * * * லெம்போல — எ-து, தெளிந்த நீராலுந் தூய மதியையுடைய நாளாலும், புதல்வனை ஈன்றவளுடைய துத்திபோலே நெய்ப்பினையுண்டாக்கும் மாந்தளிராலும் அறிவான் அமைந்தவர் தங் காரியத்தை முடித்தற்கு அக்காலம் வருந்துணையும் அடங்கியிருக்குமாறுபோலக் காலம்வருந்துணையும் மலர்தலிற் செல்லாத அரு

ம்புகளையுடைய கொம்புகளாலும் வாசிக்க வல்லவரது யாழோசை போல வண்டுகள் ஆரவாரிக்குஞ் சிறுதூறுகளாலும் நல்ல மகளிருடைய கூத்துக் கண்டார்க்கு விருப்பஞ்செய்யுமாறுபோல விருப்பம் வந்தகொம்பாலும் நிலையாமையை உணர்ந்தவருடைய கொடைபோலக் கொத்துக்கள் அலர்ந்த எல்லார்க்கும் பயன்படும் மரத்தாலும் அன்பாற் கூடினவருடைய புல்லுதலைப்போலப் பின்னுதலுற்ற கொடியாலும், பொழில்கள் அழகைப்பெற, இளவேனிலே யாங்கள் எம்மை நயந்தார்க்கு நல்லேமாயினாற்போல, நீயும் அணிபெற எப்பொழுதும் வருவையென்று விரும்பியிருந்தார்க்கு மிகவும் நல்லையோ; எ - று.

நெறிகொளக் கொடியொடும் அணிபெறவெனக்கூட்டுக.

சீர், சீர்க்குமரம்.

இளவேனில் எம்போல நயந்தார்க்கு நல்லையோவென மாறுக.

நீதான் வந்து அழகிதாகச் செய்தாயென்ன இளவேனிலைநோக்கித் தோழி கூறினாள். அதனை நோக்கிக் கூறியபின்னர்த் தலைவியைநோக்கிக் கூறுகின்றாள்.

"பசந்தவர் * * * விருந்தே"—எ - து, இவ்விளவேனில் குளிர்ந்த அருவியின் அருகேநின்ற நறிய முல்லையினது மகளிரெயிற்றையொக்கும் பூக்களை நம்முடைய கமழ்கின்ற கொத்தாகிய மயிருக்கு நிறையக் கொய்துகொண்மினென்று கூறாநிற்கும்; அதுவேயுமன்றி உலகத்திற் பசந்தவருடைய வருத்தத்தையுடைய காமநோயையுந் தனக்குப் பகையென்று கருதிப் போக்கி விசேடித்து நம்முடைய இனிய உயிரை உண்டாக்கும் மருந்துமாய் நாந்துயர் அறுதற்குக் காரணமான வார்த்தையோடே நாம் முயங்கிய காதலருடைய தூதாய் வந்தது; ஆதலால் இனி அக்காலத்திற்கு விருந்தானவற்றை நாஞ் செய்வேம்; எ - று.

பின்னிய காதலர் தூதென மாறுக. பசந்தவர் நோயைத் தணித்து என்பதனாலும் நம் இன்னுயிரைச்செய்யும் மருந்தாகி என்பதனாலுந் தலைவி காலங்கண்டு வருந்தினமை பெற்றாம். இளவேனிற் கண் வருவலெனக் கூறிப்பிரிந்தவர் தப்பாரென்பதுபற்றி அவர் வார்த்தையோடே தூதாய் வந்ததென்றாள்.

கொள்ளுமென்னும் உம்மீறு பன்மையுணர்த்தி முன்னிலையாய்நிற்றல் * "இர்சிர் மின்" என்பதனுட்கூறினாம்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௨௭-ம் சூத்.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இது தனிச்சொல்லும் மடக்கியலுமின்றிச் சுரிதகம் பெற்று அடிநிமிர்ந்தோடிய கொச்சகக்கலிப்பா. (௩௧)

௩௩. வீறுசான் ஞாலத்து வியலணி காணிய
யாறுகண் விழித்தபோற் கயநந்திக் கவின்பெற
மணிபுரை வயங்கலுட் டுப்பெறிந் தவைபோலப்
பிணிவிடு முருக்கித ழணிகயத் துதிர்ந்துகத்
துணிகய நிழனோக்கித் துதைபுடன் வண்டார்ப்ப
மணிபோல வரும்பூழ்த்து மரமெல்லா மலர்வேயக்
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கவவுக்கை நெகிழாது
தாதவிழ் வேனிலோ வந்தன்று வாரார்நம்
போதெழி லுண்கண் புலம்ப நீத்தவர்;

எரியுரு வுறழ விலவ மலரப்
பொரியுரு வுறழப் புன்குபூ வுதிரப்
புதுமலர்க் கோங்கம் பொன்னெனத் தாதூழ்ப்பத்
தமியார்ப் புறத்தெறிந் தெள்ளி முனியவந்
தார்ப்பது போலும் பொழுதென்னணி யங்கலம்
போர்ப்பது போலும் பசப்பு;

நொந்து, நகுவனபோ னந்தின கொம்பு; நைந்துள்ளி
யுகுவது போலுமென் னெஞ்சு; எள்ளித்
தொகுபுட னாடுவ போலுமயில்; கையி
லுகுவன போலும் வளை; என்கண்போ
லிகுபறல் வரும் பருவத்தும் வாரா
மிகுவது போலுமிந் நோய்;

நரம்பின் றீங்குர லிறுக்குங் குழல்போ
லிரங்கிசை மிஞிறொடு தும்பிதா தூதத்
தூதவர் விடாராய்த் துறப்பார்கொ னோதக
விருங்குயி லாலு மரோ;

எனவாங்கு,

புரிந்துநீ எள்ளுங் குயிலையு மவனையும் புலவாதி
நீலித ழுண்கணாய் நெறிகூந்தல் பிணிவிட
நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
மாலைதாழ் வியன்மார்பர் துனைதந்தார்
கானூறழ் கடுந்திண்டேர் கடவினர் விரைந்தே;

இது பருவவரவின்கண் வன்புறையெதிரழிந்து ஆற்றாளாயினாளைத் தோழி தலைவனது வரவுணர்ந்து கூறி ஆற்றுவித்தது.

(இ - ள்.) வீறுசான் * * * நீத்தவர்—எ - து, தான் விளைவித்தலின் வேற்றுநாட்டிற்கு இல்லாத வீறமைந்த உலகிடத்து அகற்சியையுடைய அழகைத் தான் காணவேண்டி யாறு கண்களை விழித்துப் பார்த்தனபோலப் பக்கத்தினின்ற குளங்கள் நீர் நிறைந்து பூக்களால் அழகுபெறப், பளிங்குமணியையொக்கும் கண்ணாடிக்குள்ளே பவழம் அழுந்தப்பட்டவை தோன்றினாற்போல அரும்பவிழ்கின்ற முருக்கினுடைய இதழ்கள் அழகையுடைய குளங்களிலே காம்பினின்றுங் கழன்றுவீழத், தெளிந்த குளங்களின் நிழலிலே தம்மையுந் தாம் ஊதும் பூவையுங் கண்டு அவ்விடத்தே நெருங்கி வண்டுகள் சேர ஆரவாரிக்கும்படியாகக் கரையினின்ற மரங்களெல்லாம் அரும்புகள் அலர்ந்து பலமணிகளைச் சூடினாற்போலப் பூக்களைச் சூட, எம்மைப்போலாது காதலையுடைய கணவரைக்கூடினவருடைய அகத்திடு தலையுடைய கையை நெகிழாதே தாதை வீழ்க்கும் இளவேனிலோ வந்தது. பூவினது அழகையுடைய மையுண்கண் வருந்த நம்மைக் கைவிட்டவர் வாரார்ராயினார் ; எ - று.

ஓகாரம் பிரிநிலை.

இது தரவு.

எரியுரு * * * பசப்பு—எ - து, இவ்விளவேனிற்பொழுது நெருப்பின் உருவையொப்ப இலவம் பூப்பப், பொரியின் உருவையொப்பப் புன்குகள் பூ உதிரப், புதிய மலர்களையுடைய கோங்கம் பொன்னென்னும்படி தாதை அலர, நாம் வெறுக்கும்படி வந்து தனித்திருப்பாரை அகத்திடாது புறத்தே தள்ளி இகழ்ந்து இவ்வூர் அலர் தூற்றுங் கொடுமையையொக்கும்; அது கண்டு பசப்பு எனது அழகையுடைய நலத்தை மறைப்பதுபோல இராநின்றது ; எ - று.

நொந்து * * * நோய்—எ-து. பிரிந்த மகளிரை வருதற்கு நங் காலம் வருகின்றதில்லையேயென்று நொந்திருந்து அது வந்தபின்னர் நம் வருத்தங் கண்டு சிரிப்பனபோலக் கொம்புகள் பூ மிக்கன; அதனைக் கண்டு என் நெஞ்சம் வருந்தித் தலைவனை நினைந்து அழிவதுபோலே இராநிற்கும்; மயில்கள் நம்மை இகழ்ந்து காலமன்றியுஞ் சோத் திரண்டு ஆடுவனபோலே இராநிற்கும்; நங் கையில் வளைகள் நாங் காப்பவுங் கழல்வனபோலே இராநிற்கும்; என் கண் போலே அறுதியையுடைய நீர் இற்று ஒழுகும் இளவேனிற்காலத்துந் தலைவர் வாரார்; ஆதலால் இந்நோய் இனி இந்நிலையினும் மிகுவதுபோல இராநிற்கும்; எ - று.

நரம்பின் * * * மூரோ—எ-து, நரம்பின் இனிய இசையைத் தானத்திலே நிறுத்தும் வங்கியம்போல ஒலிக்கும் ஓசையையுடைய மிஞிறோடே தும்பி தாதை ஊதாநிற்க, நமக்கு நோவுதரும்படியாகக் கரிய குயில்கள் கூவாநிற்கும்; இவ்வளவினுந் தலைவர் ஒருதூதாயினும் வரவிடாராய் நம்மைத் துறப்பாரோ துறவாரோ கூறாய்; எ-று.

நம்மை இம்மைப்பிறப்பினுட் துறப்பார்கொல்லென வாளாதே ஐயஞ்செய்தலின் இஃது ஐயஞ்செய்தல்.

அரோ, "அசை."

இவை தரவின் விகற்பமாகிய தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

புரிந்துநீ * * * விளைந்தே—எ-து, அதுகேட்ட தோழி, எனது மனம் வேறுபட்டு நீலப்பூப்போலும் மையுண்கண்ணினையுடையாய்! நீ நம்மை இகழுங் குயிலையுந் தலைவனையும் புலவாதேகொள்; தாம் வரும் நாளெல்லையை நம் நெஞ்சிலே நிறுத்திச்சொல்லிய கூற்றுக்கள் பொய்யல்லவாக மாலை தங்கின அகற்சியையுடைய மார்பினையுடையார் காற்றையொக்குங் கடிய திண்ணிய தேரை விரைந்து செலுத்தி நமது நெறித்த கூந்தலைப் பின்னின பின்னல் விடும்படி தாம் விரைதலை நமக்குத் தந்தார்காண் என்றாள்; எ - று.

நீலங், கடைக்குறைந்தது.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.

இதனுள், மூச்சீரடியும் நாற்சீரடியுமாய் நின்றவாறுணர்தற்கு நகுவன புகுவது தொகுபுடன் உகுவன இருபறலெனத் தொடைச்சுவை கொடுத்துக் கூறவே, அவற்றிற்கு முன் நின்றன நொந்து என ஒழியசையாகியும் நைந்துள்ளி யுள்ளி கையில் என்கண்போல் என வழியசை புணர்ந்தும் வந்த சொற்சீரடிகளுந் 'தொகுபுட னுடுவ போனு மயில்' என நாற்சீரடியுமாய் வந்தன.

இது தரவுந் தரவின்விகற்பமாகிய தாழிசையும் ஏனையுறுப்புக்களும் பெற்று வந்த கொச்சகக்கலிப்பா. தரவின் விகற்பமாகிய தாழிசையையுந் தரவின்பாற் படுத்து இதனை இடைநிலைப்பாட்டின்றி வந்த தரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா என்பாரும் உளர்.

* "இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி னிலைக்குரி மரபி னிற்கவும் பெறுமே" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் இங்ஙனம் வரும் வெள்ளைக் கொச்சகத்துள் ஆசிரியவடி சிறிதுவருமென்றலிற் 'பொரியுரு வுறழப் புன்குபூ வுதிர' என ஆசிரியவடி வந்தது. (ஙஉ)

ஙச. மன்னுயி ரேமுற மலர்ஞாலம் புரவின்று
பன்னீராற் கால்புனல் பரந்தூட்டி யிறந்தபிற்
சின்னீரா னல்வார †வகல்யாறு கவின்பெற
முன்னொன்று தமக்காற்றி முயன்றவ ரிறுதிக்கட்
பின்னொன்று பெயர்த்தாற்றும் பீடுடை யாளர்போற்
பன்மலர் சினையுகச் சுரும்பிமிர்ந்து வண்டார்ப்ப
வின்னமரிள்வேனி லிறுத்தந்த பொழுதினான்;

விரிகாஞ்சித் தாதாடி யிருங்குயில் விளிப்பவும்
பிரிவஞ்சா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்
காரிபொய்த்தான்கீழிருந்தமரம்போலக்கவின்வாடி [கோ
யெரிபொத்தி யென்னெஞ்சஞ் சுடுமாயி னெவன்செய்

பொறைதளர் கொம்பின்மேற் சிதரின மிறைகொள
நிறைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கஉ-ம் சூத்.
† அகன்யாறு என்றும் பாடம்.

முறைதளர்ந்த மன்னவன்கீழ்க் குடிபோலக் கலங்குபு
பொறைதளர்புபனிவாருங்கண்ணையினெவன்செய்கோ;
தளையவிழ்பூஞ் சினைச்சுரும் பியாழ்போல விசைப்பவுங்
கொளைதளராதவர்தீமை மறைப்பென்மன்மறைப்பவுங்
கிளையழிய வாழ்பவ னாக்கம்போற் புல்லென்று
வளையானா நெகிழ்போடுந் தோளாயினெவன்செய்கோ;

எனவாங்கு,

நின்னுண்ணோய் நீயுரைத் தலமர லெல்லாநா
மெண்ணிய நாள்வரை யிறவாது காதலர்
பண்ணிய மாவினர் புகுதந்தார்
கண்ணுறு பூசல் கைகளைந் தாங்கே.

இது பருவங் கண்டு வன்புறையெதிரழிந்து ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தோழி அவன் வரவுணர்ந்து கழியுவகையாற் கூறியது.

(இ-ள்.) மன்னுயிர் * * * பொழுதினான்—எ-து, அகன்ற யாறுகள் அகன்ற உலகிடத்துப் பெருமையையுடைய உயிர்களெல்லாம் உயிர்வாழும்படி பலவாகிய நீரோடு கால்களாலே தம்மிடத்தே வந்து பரக்கும் நீரைத் தாம் எங்கும் பரந்து ஊட்டிப் பாதுகாத்தலையுண்டாக்கி அந்நீர் வற்றியபின்பு சிலவாகிய நீரோடு கால்களாலே அறல் ஒழுக, அவ்வாறுகள் அழகுபெறும்படியாகத், தமக்குமுன்னே ஓர் உதவியைச்செய்து அவ்வுதவியிலே முழுக்க முயன்றவருடைய கேட்டிடத்தே பின்பு ஓர் உதவியை மீண்டு செய்யும் பெருமையையுடைய தொழிலை ஆளுவாரைப்போலே, சுரும்புகளும் ஒலிக்கப்பட்டு வண்டுகளும் ஆர்க்கும்படியாக, அந்நீரை உண்ட கொம்புகளினின்றும் பலமலர்கள் ஆற்றிலே உகும்படி இனிமை பொருந்தின இளவேனில் வந்துவிட்ட பொழுதின்கண்ணே; எ-று.

பன்னீர் சின்னீர் ஆகுபெயர். இது * "தகுதியும் வழக்கும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறிய மரூஉ. † "வல்லெழுத் தியற்கை யுறழத் தோன்றும்" என்றதனிற் தோன்றுமென்றதனால் அகரங் கெட லகரம் னகரமாய் வருமொழியில் நகரம்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௧௭ம், சூத்.
† ,, எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ௬௰-ம். ,,

* "ல ள வென வருஉம் புள்ளி முன்னர்த் - த ந வெனவரிற் றனவா கும்மே" என்பதனான் னகரமாய்முடிந்தது.

இது தரவு.

விரிகாஞ்சித் * * * னெவன்செய்கோ—எ - து, அலர்ந்த காஞ்சிப்பூவிற் றாதை அளைந்து கரிய குயில்கள் கூவாநிற்கவும் இக்காலத்தே பிரிந்துறைதற்கு அஞ்சாதவருடைய கொடுமையை யான் மறையாநிற்பேன், அதனாற் பெற்றதென்? மறைப்பினுஞ் சான்றுபொய்த்தவன் வந்து தன்கீழ் இருக்கப்பட்ட மரம்போல யான் அழகு கெடும்படி என் நெஞ்சு காமத்தீக்கொளுந்தி என்னைச் சுடுமாயின் யான் அதற்கு ஏன்செய்வேன்? எ - று.

†"புல்லு மரனு மோரறி வினவே - பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே." இதனுட் ‡ பிற அறிவும் உளவென்று கூறினார், அதனாற் பாவத்திற்கு அஞ்சி மரங் கவினழிந்ததென்றார்.

பொறைதளர் * * * னெவன்செய்கோ—எ - து, பூவின் பாரத்தாற் றளர்ந்த கொம்பின்மேலே வண்டினுடைய திரள் தங்குதல்கொள்ளாநிற்கவும் நிறையென்னுங் குணந் தளராதவருடைய கொடுமையை யான் மறையாநிற்பேன், அதனாற் பெற்றதென்? மறைப்பினும் நாடாளும் முறைமை தளர்ந்த அரசன்கீழ் இருந்த குடிமக்களைப்போலக் கலங்காநின்று கண்கள் பொறுத்தலாற்றாமல் நீர் ஒழுகுமாயின் யான் அதற்கு என்செய்வேன்? எ - று.

தளையவிழ்பூஞ் * * * னெவன்செய்கோ—எ - து, முறுக்கு அவிழ்ந்த பூக்களையுடைய சினையிடத்தே சுரும்பினம் யாழ்போலே ஒலியாநிற்கவுங் கொண்ட கோட்பாட்டினைக் குலையாதவருடைய தன்மையை மறையாநிற்பேன், அதனாற் பெற்றதென்? மறைப்பினுஞ் சுற்றங் கெட வாழ்பவன் ஆக்கம் பொலிவழியுமாறுபோலப் பொலிவழிந்து தோள்கள் வளைகிடத்தலமையாவாய் நெகிழ்ந்து கழலுமாயின் யான் அதற்கு என்செய்வேன்? எ - று.

கண்பனிவாருந் தோள்வளையோடுமெனச் சினைவினை முதன்மேல் நின்றது.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

---

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், தொகைமரபு, ௯-ம், சூத்.
† ,, பொருளதிகாரம், மரபியல், ௨௮-ம். ,,
‡ பிற அறிவும் உளவெனின் ஓதிகினவாகா, இஃதாசிரியர் கருத்தன்று.

எனவாங்கு—எ - து, என்றுசொல்லி; எ - று. ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

நின்னுண்ணோய் * * * தாங்கே—எ-து, நின் நெஞ்சினோய் கூறி நீ சுழலாதேகொள். ஏடீ ! நாம் வருவரென எண்ணி இருந்த நாளெல்லை கடவாமற் கண் உறுகின்ற வருத்தத்தைக் கை நீக்கினாற் போலக் காதலர் சமைத்தமர்வினையுடையராய் வந்தார்காண்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது எழடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (கூகூ)

கூரு. மடியிலான் செல்வம்போன் மரனந்த வச்செல்வம்
படியுண்பார் நுகர்ச்சிபோற் பல்சினை மிஞிறார்ப்ப
மாயவன் மேனிபோற் றளிரீன வம்மேனித்
தாய சுணங்குபோற் றளிர்மிசைத் தாதுக
மலர்தாய பொழினண்ணி மணிநீர்க் கயநிற்ப
வலர்தாய துறைநண்ணி யயிர்வரித் தறல்வார
நனியெள்ளுங் குயினோக்கி யினைபுகு நெஞ்சத்தாற்
றுறந்துள்ளா ரவரெனத் துனிகொள்ள லெல்லாநீ;

வண்ணவண் டிமிர்ந்தானு வையைவா ருயரெக்கர்த்
தண்ணருவி நறுமுல்லைத் தாதுண்ணும் பொழுதன்றோ
கண்ணிலா நீர்மல்கக் கவவிநாம் விடுத்தக்கா
லொண்ணுதா னமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

மல்கிய துருத்தியுண் மகிழ்துணைப் புணர்ந்தவர்
வில்லவன் விழவினுள் விளையாடும் பொழுதன்றோ
வலனாக வினையென்று வணங்கிநாம் விடுத்தக்கா
லொளியிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

நிலனாவிற் றிரிதரூஉ நீண்மாடக் கூடலார்
புலனாவிற் பிறந்தசொற் புதிதுண்ணும் பொழுதன்றோ

பல்நாடு நெஞ்சினேம் பரிந்துநாம் விடுத்தக்காற்
சுடரிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

எனவாங்கு,

உள்ளுதொ றுடையுநின் னுயவுநோய்க் குயிர்ப்பாகி
யுள்ளுறு காதல ரியைதந்தார் புள்ளியற்
காமர் கடுந்திண்டேர்ப் பொருப்பன்
வாய்மை யன்ன வைகலொடு புணர்ந்தே.

இது வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி இக்காலம் அலலவோ அவர் வருதுமெனச் சொன்ன காலமென வன்புறையெதிரழிந்தாளை நீ துனிகொள்ளல் அவர் வந்தாரெனத் தலைவன் வரவுணர்ந்து தோழி ஆற்றுவித்தது.

(இ - ள்.) மடியிலான் * * * லெல்லாநீ—எ-து, ஏடீ; நீ உள்ளம் மடித்திருத்தலில்லாதவன் "செல்வம் பெருகுமாறுபோல மரங்கள் பூப் பெருக்கி, அங்ஙனம் முயன்றுபெற்ற செல்வத்தைத் தான் வருந்தாமற்" படிபெற்று உண்பாரது நுகர்ச்சிபோல அம்மரங்களிற் பலகொம்புகளிலே தேனையுண்டு மிஞிறுகள் ஆரவாரிப்பக், கரியநிறத்தையுடைய நின் மேனிபோலத் தளிரா ஈன, அந்நிறத்திற் பரந்த சுணங்குபோல அந்தத் தளிரின்மேலே தாது விழ, அந்த மலர்பரந்த சோலையை அணுகிப் பளிங்குபோலும் நீர்களையுடையவாகிய குளங்கள் வற்றாது நிற்பப், பூப்பரந்த துறைகளையணுகி நுண்மணலைக் கோலஞ்செய்து அறுதியையுடைய நீர் ஒழுக, இவற்றின்மேலே தான் மொழிக்குத் தோற்றிருந்த பகையாற் பிரிந்திருந்தாளை மிக இகழுங் குயிலைப் பார்த்து வருந்திக் கெடுகின்ற நெஞ்சத்தோடே அவர் நம்மைத் துறந்து இனி நினையாரென்று கருதி வெறுப்புக்கொள்ளாதேகொள்; எ - று.

இது தரவு.

வண்ணவண் * * * றுரைத்ததை—எ - து, ஒள்ளிய நுதலினையுடையாய்! நாம் நிறுத்தினவளவில் நில்லாவாய்க் கண் நீர்மல்க முயங்கி விடுக்க அவர் நமக்கு வருவேமென்று உரைத்தகாலம் நிறத்தையுடைய வண்டுகள் ஆரவாரித்து, இன்பம் அமையாத வையையாற்றில் ஒழுங்குபட்ட உயர்ந்த இடிமணலிடத்துக் குளிர்ந்த அரு

விநீராலே வளர்ந்த கறிய முல்லைப்பூவிற் றாதையுண்ணும் இவ்வி ளவேனிற்காலமல்லவோ? எ - று.

விடுத்தக்கால், காலீற்றுவினையெச்சம்.

மல்கிய * * * றுரைத்ததை—எ-து, ஒளியிழாய்! நீர் எடுத்துக்கொண்ட காரியம் வெற்றியுண்டாவதாகவென்று கூறித் தொழுது நாம் விடுக்க அவர் நமக்கு வருவேமென்று உரைத்த காலம் பெருகியகாலத்து நீர் நிறைந்த ஆற்றிடைக்குறையிலே அவர் தம்மை மகிழும் பரத்தையரைக்கூடிக் காமனுக்குநிகழ்த்துகின்ற விழாவிடத்தே அவருடனேவிளையாடும் இவ்விளவேனிற்காலமல்லவோ? எ-று.

நிலனுவிற் * * * றுரைத்ததை—எ-து, விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! இறந்துபடுவேமோ ஆற்றியிருப்பேமோவென்று பலவற்றையும் ஆராயும் நெஞ்சினையுடையேமாய் நாம் வருந்தி விடுக்க அவர் நமக்கு வருவேமென்று உரைத்த காலம் நிலத்திலுள்ளார் நாவிலே வழங்கும் நீண்ட மாடங்களையுடைய மதுரையிலுள்ளார் அறிவினையுடைய சான்றோர் நாவிற் பிறந்த கவிகளின் புதுமையைக் கொண்டாடும் இவ்விளவேனிற்காலமல்லவோ? எ - று.

*"வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே" என்பதனுன் இது பின்பனியிற் பிரிந்து இளவேனிலுள் வருதல்கூறித்தலின் இருதிங்களிடையிட்டது.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ-து, எனச்சொல்லி; எ - றீ. ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

உள்ளருதொ * * * புணர்ந்தே—எ-து, தம்மை நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் நெஞ்சழியும் நினது வருத்தத்தையுடைய காமநோய்க்கு இளைப்பாறுதலாகிப் பறவையினது பறத்தற்றன்மையையுடைத்தாகிய விருப்பத்தையுடைய கடிய திண்ணிய தேரையுடைய பொதியின்மலையினையுடைய பாண்டியனுடைய தப்பாத மொழியையொத்த குறித்த எல்லைதப்பாத நாளோடே கூடி நம்மை இகழ்ந்திருக்க நீங்கின காதலர் நம்மைக்கூடுதலைத் தந்தார்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௪௮-ம் சூத்.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது எட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நாலடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௩௬)

௩௬. கொடுமிட னாஞ்சிலான் றார்போன் மராஅத்து
நெடுமிசைச் சூழு மயிலாலுஞ் சீர
வடிநரம் பிசைப்பபோல் வண்டொடு சுரும்பார்ப்பத்
தொடிமகண் முரற்சிபோற் றும்பிவண் டிமிர்தர
வியனெழீஇ யவைபோல வெவ்வாயு மிம்மெனக்
கயனணி பொதும்பருட் கடிமலர்த் தேனூத
மலராய்ந்து வயின்வயின் விளிப்பபோன் மரனூழ்ப்ப
விருங்குயி லாலப் பெருந்துறை கவின்பெறக்
குழவி வேனில் விழவெதிர் கொள்ளுஞ்
சீரார் செவ்வியும் வந்தன்று
வாரார் தோழிநங் காத லோரே;

பாஅய்ப்பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல்
சாஅய்ச்சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்;

நனியறல் வாரும் பொழுதென வெய்ய
பனியறல் வாருமென் கண்;

மலையிடைப் போயினர் வாய்நசைஇ நோயொடு
முலையிடைக் கனலுமென் னெஞ்சு;

காதலிற் பிரிந்தார் கொல்லோ வறிதோர்
தூதொடு மறந்தார் கொல்லோ நோதகக்
காதலர் காதலுங் காண்பாங் கொல்லோ
இறந்தவ ராண்டாண் டுறைகுவர் கொல்லோ
யாவது, நீளிடைப் படுதலு மொல்லும் யாழநின்
வாளிடைப் படுத்த வயங்கீ ரோதி
நாளணி சிதைத்தலு முண்டென நயவந்து
கேள்வி யந்தணர் கடவும்
வேள்வி யாவியி னுயிர்க்குமென் னெஞ்சே.

இது காலங்கண்டு ஆற்றாத தலைவியது நிலைமைகண்டு, ஆற்றாத தோழி, தான் ஆற்றுளாய் அவட்குக் கூறியது.

(இ - ள்.) கொடுமிட * * * லோரே—எ-து, தோழீ! காமனுக்கு நிகழ்த்தும் விழவை எதிர்கொள்ளும் இளவேனிற் செவ்வியுங், கொடிய வலியினையுடைய கலப்பைப்படையினையுடைய நம்பி மூத்த பிரானுடைய துழாய்மாலைபோல வெண்கடம்பின் உயர்ந்த இடத்தே ஆரவாரிக்கும் மயில்களைத் துந் தங்குஞ் சீர்மையுடையவாய், அதிலே வண்டோடே சுரும்புகளும் வடித்த நரம்புகள் ஒலிப்பனபோல ஆரவாரிப்பத், தொடியினையுடைய விறலியர் கானத்திற்போலே தும்பிகள் வந்து ஒலித்தலையுண்டாக்கத், தேனினங் கயங்கள் சூழ்ந்த இளமரக்காவில் மணத்தையுடைய மலர்களை வாச்சியங்களை எழுப்பின ஓசைபோல எவ்விடமும் திம்மென்னும் ஓசை பிறக்கும்படியாகச் சத்திக்க, மரங்கள் கூட உரியானை ஆராய்ந்து நாற்றத்தாலே தம்மினிடத்தே தம்மினிடத்தே அழைப்பனபோல மலர்கள் அலரக், கரிய குயில்கள் கூவப், பெரிய நீர்த்துறைகள் பூவால் அழகுபெற வந்தது; இக்காலம் இங்ஙனம் முதிர்ந்த அளவிலும் நங்காதலரோ வாரார்; எ-று.

பாஅய்ப்பாஅய்ப் * * * தோள்—எ - து, ஆதலால் எனது நுதல் பசப்பொழுகப் பரந்துபரந்து வந்து பின்னர் முழுக்கப்பசந்தே விட்டது ; என் தோள்கள் ஒழுக மெலிந்து மெலிந்து வந்து பின்னர் மிகவும் மெலிந்தேவிட்டன; எ - று.

நனியறல் * * * கண்—எ - து, என் கண்கள் இக்காலம் மிகவும் அறலொழுகுமென்று கருதி அதற்கெதிரோ வெய்ய நீர் அறுதியுடைத்தாய் ஒழுகாநிற்கும் ; எ - று.

மலையிடைப் * * * நெஞ்சு—எ - து, என் நெஞ்சு மலையிடத்தே போனவருடைய வார்த்தை நச்சுகையினாலே தோன்றிய காமத்தீயாலே என்னுடைய முலையெல்லாங் காந்தாநிற்கும்; எ - று.

நசைஇயென்னுஞ் செய்தெனெச்சங் காரணகாரியப் பொருட்டாய்நின்றது. தோன்றியவென வருவிக்க. அது நச்சின நோயெனப் பெயரெச்சமாகாது.

காதலிற் * * * னெஞ்சே—எ - து, காதலர் நம்மிடத்து நிகழ்த்துங் காதலையும் நாம் இறந்துபடாதிருந்து காண்பேமோ? நம்மை இங்ஙனந் துறந்தவர் அவ்விடங்களிலே அவ்விடங்களிலே இருந்து

விடுவரோ? நம்மேற்கொண்ட காதலினின்றும் நீங்கிவிட்டனரோ? வறிதே ஒரு தூதுடனே நம்மையும் மறந்துபோயினரோ? இவற்றுண் முடியுங் காரியம் எதுதானென்று தலைவி கூற, அதுகேட்ட தோழி, புணர்ந்தவர் சேயிடத்தே பிரிந்திருத்தலும் உலகத்துக்குப் பொருந்தும், அவர் வருவதற்கு முன்பே கத்திரிகை இடையிட்ட விளங்குகின்ற செய்த்த ஒதியினையுடையாய்! என் நெஞ்சு அவர் குறித்தநாள் வந்து நின் அழகைக் கெடுத்தலுமுண்டென்று கருதி நூற்கேள்வியினையுடைய அந்தணர் விருப்பம் வந்து செலுத்தும் யாகத்திடத்துப் புகைபோல நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; இதுகாண் யானுறுகின்ற வருத்தமெனத் தானும் ஆற்றாளாய்க்கூறி ஆற்றுவித்தாள். எ - று.

இது தோழி கூற்றிற் *"பிறவும்" என்பதனாற் கொள்க.

இதனாற் றோழிக்குத் தலைவிக்குஞ் சூழ்ச்சி தோன்றிற்று.

இது தரவின்கண்ணே "செவ்வியும்வாரதன்று!" என வழியசை புணர்த்த சொற்சீரடியும் 'பாஅய்ப்பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல் - சாஅய்ச்சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்' என முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகிய சொற்சீரடியும் வந்து கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட கொச்சகம். (௩௫)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் கற்பியல், கூ-ம் சூத்.

பாலைக்கலி முற்றும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சிக்கலி.

௧௭. கயமல ருண்கண்ணாய் காணா யொருவன்
வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட
கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு
முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற
நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னாளும்
பாயல் பெறேஎன் படர்கூர்ந் தவன்வயிற்
சேயேன்மன் யானுந் துயருழப்பே னாயிடைக்
கண்ணின்று கூறுத லாற்றா னவனாயிற்
பெண்ணன் றுரைத்த னமக்காயி னின்னதூஉங்
காணான் கழிதலு முண்டென்றொன் றருநாளென்
றேணெகிழ் புற்ற துயராற் றுணிதந்தோர்
நாணின்மை செய்தே னறுநுதா லேனல்
இனக்கிளி யாங்கடிந் தோம்பும் புனத்தய
லூசலூர்ந் தாட வொருஞான்று வந்தானை
யைய சிறிதென்னை யூக்கி யெனக்கூறத்
தையா னன்றென் றவனூக்கக் கைநெகிழ்பு
பொய்யாக வீழ்ந்தே னவன்மார்பின் வாயாச்செத்
தொய்யென வாங்கே யெடுத்தனன் கொண்டான்மேன்
மெய்யறியா தேன்போற் கிடந்தேன்மன் ஞயிடை
மெய்யறிந் தேற்றெழுவே னாயின்மற் றொய்யென
வொண்குழாய் செல்கெனக் கூறி விடும்பண்பி
னின்க ணுடைய னவன்.

இது * "நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ் செய்வினை மறைப்பினுஞ் செலவினும் பயில்வினுப் - புணர்ச்சி யெதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்து வரூஉ - முணர்ச்சி யேழினு முணர்ந்த பின்றை" த் தன்னை அவன் மறையாமை காரணமாக "மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது - பல்வேறு கவர்பொரு ணாட்டத்தாற்" றலைமகட்குத் தோழிகூறியது.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௨௩-ம் சூத.

(இ - ள்.) கயத்திடத்தின் நீலமலர்போலும் மையுண்கண்ணினையுடையாய்! யான் கூறுகின்றதனை நின் மனத்தான் ஆராய்ந்துபாராய், தனக்கு ஒப்பில்லாதான் வலியையுடைய யானைமுதலியவற்றின் அடியைத் தேடுவான்போலே கட்டுதென் மாட்சிமைப்பட்ட கண்ணியையுடையனாய் வில்லையுடையனாய் வரும்; அஙஙனம் வந்து என்னைப் பார்த்துத் தான் உற்ற நோயை மிகவுங் குறிப்பாலே யான் உணரக் காட்டுவதன்றிக் கூற்றாற் கூறானாய்ப் பலநாளும் மீண்டும்போம்; அதுகண்டு அவனையன்றி அவனிடத்து மிகவும் உறவில்லாத யானும் அவன் என்செய்கின்றானென்னும் நினைவுமிக்குத் துயில்பெறேனாய் வருத்தத்திலே விழுந்து அழுந்துவேன்; அவ்விடத்து அவனாயிற் தன் குறையை நம்மெதிர்நின்று கூறுதலைச் செலுத்தான்; நமக்காயின் நின்வருத்தத்திற்கு யாமும் வருந்தினேமென்று கூறுதல் பெண்டன்மையன்று; இங்ஙனம் நின்ற இதனைச் சிறிதொஞ்சால் ஆராயானாய் இறந்துபடுதலுமுண்டாமென்று கருதி, இடையிலே ஒருநாளிலே என் தோள்கள் மெலிந்து யான் உற்ற வருத்தத்தாலே துணியாததொன்றைத் துணிதலைச்செய்து ஒரு நாணமில்லாமையைச் செய்தேன்; அஃதியாதெனின், நறிய நுதலினையுடையாய்! தினைப்புனங்களின் இனமாகிய கிளியை விழாமல் ஓட்டி யாம் பாதுகாக்கும் புனத்துக்கு அயலிலிட்ட ஊசலை ஏறி ஆடாநிற்க, ஒருநாள் வந்தவனை ஐயனே! சிறிதுபொழுது என்னை ஊசலாட்டுவாயாகவெனச்சொல்ல, அவனும் அதற்குடம்பட்டுத் தையால்! நீ கூறியது நன்றென்று ஊசலாட்டாநிற்க, அவன்மார்பின் கண்ணே கைநெகிழ்ந்து வீழ்ந்தேனாக அவன் கருதும்படி பொய்யுண்டாக வீழ்ந்தேன்; அதனை அவன் உண்மையாகக்கருதி, அப்பொழுதே விரைய என்னையெடுத்து அணைத்துக்கொண்டான்; அவ்விடத்தே என் மெய்வருத்தத்தை யான் அறிந்து மயக்கம் நீங்கி எழுந்திருப்பேனாயிற், பின்னைப் பிறர் அறிவொன்று கருதி விரைய ஒண்குழாய்! நீபோவென்று கூறிவிடுங் குணத்தாலே நம்மேலே ஒரு கண்ணோட்டமுடையனாயிருந்தான்; அதனாலே மெய்ம்மறந்தேன்போலே கிடந்தேன்; இதுகாண், எ - று.

மேலென்றது அவன்மார்பிலென்னும் பொருட்டு. 'தானுற்ற நோயுரைக்கல்லான் பெயருமற் பன்னாளும்' என்றது தலைவன் இளிவந்தொழுகுதல் காரணத்தான் யானுந் துயருழப்பேனாதலிற் பிறன்கட் தோன்றிய இளிவரல். அப்பொருளாக அவலச்சுவை பிறந்தது.

'முன்னத்திற் காட்டுதலல்லது' என்றது நிறைவுடைமையென்னும் ஒப்புமை. 'பெண்ணன்றுரைத்தல் நமக்காயின்' என்பதும் அது.

இஃது * "இயல்" என்றதனாற் பன்னீரடியினிகந்துந் தையானன்றெனத் தனிச்சொல்லின்றித் தளையிரவியும் வந்த கலிவெண்பா.

இதுவும், வேறுபொருள் நுதலுமென்றலின், வேறுமொரு பொருள் நுதலுமாறு கூறுதும். † "அறக்கழி வுடையன பொருட்பயம் படவரின் - வழக்கென வழங்கலும் பழித்தன் றென்ப" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தால் அறக்கழிவுடையனவாக அவன்மார்பில் வீழ்ந்து மெய்யறியாதேன்போற் கிடந்தேனென்க் கூறினாள். இது பொருட்பயன் தந்தவாறென்னையெனின், தலைவன் குறையுற்றுநின்றமையை முன்னர் மெய்யாக வழிநிலைபிழையாமற் கூறிப், பின்னர்ப் படைத்துமொழிந்து பொய்யேகூறுகின்றாள், வழிநிலைபிழைப்பக் கூறினாள். அது பொருட்பயன் தருதற்கென்க. அஃதென்னை? தலைவன் குறை புலப்படுத்தாது வருந்துகின்ற காலத்து அதனைத் தலைக்குப் புலப்படுவித்துக்கொண்டே அவனை ஆற்றுவித்தற்பொருட்டு அறக்கழிவுடையன கூறித், தானுந் தலைவனும் இவ்வாறே செறிந்தமை உணர்த்தலின், மறைபுலப்படுத்துங் கருத்தினளாந் தலைவியென்னும் பொருட்பயன் தந்தே நின்றதாயிற்று. இதனான் இதுவும் "வழக்கென வழங்கலும் பழித்தன்று" என ஆசிரியரும் அமைத்தார். இங்ஙனம் பொருட்பயன் தருதல் ‡ "நெருந வெல்லை யேனற் றோன்றித் - திருமணி யொளிர்வரும்" என்னும் அகப்பாட்டிற் "சிறுபுறங் கவையின னக்கைப் பிணிவிடா" என்ற பொருளானும் உணர்க.

இதனாற் தலைவிக்கு நாணம் பிறந்தது. (க)

௯௮. இமயவில் வாங்கிய வீர்ஞ்சடை யந்தண
னுமையமர்ந் துயர்மலை யிருந்தன னாக
வையிரு தலையி னரக்கர் கோமான்
றொடிபொலி தடக்கையிற் கீழ்புகுத் தம்மலை
யெடுக்கல் செல்லா துழப்பவன் போல
வுறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவுகொண் டதன்முதற் குத்திய மதயானை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௧௫௪-ம் சூத்.
† ,, ,, பொருளியல், ௨௪-ம் ,,
‡ அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, ௩௨-ம் செய்